

136

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

nr.2080/2/2015

SENTINȚA CIVILĂ NR.2547
Ședința publică de la 12.10.2015

Completul constituit din:
PREȘEDINTE - GEORGIAN DAVIDOIU
GREFIER - CLARA APACHIȚEI

Pe rol fiind pronunțarea pe acțiunea în contencios administrativ și fiscal, formulată de reclamantul Stoian Ștefan Moshe prin reprezentant legal Stoian Luminița, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, SC NICK&SUN SRL, Andrei Claudiu Florinel, SC SPEED TAXI SRL, Primăria Municipiului București, Consiliul General al Municipiului București – Direcția Transport - Licențe de Taxi, Inspecția Socială București și Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București, cauza având ca obiect „anulare act administrativ”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică de la 05.10.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când, pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise și pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 12.10.2015.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată sub nr. 2080/2/2015 pe rolul Curții de Apel București, SCAF, reclamantul Stoian Ștefan Moshe, prin reprezentant legal Stoian Luminița (mama), a solicitat în contradictoriu cu pârâțul Consiliul National Combaterea Discriminării anularea Hotărârii 123/20.02.2014 intrucat Hot. CNCD este nelegală , neîntemeiata si nemotivata fata de obiectul real.

Totodată a chemat în judecata si celelalte părți care au fost anchetate in dosarul CNCD 246/2014 privind soluționarea petiției nr 2532/09.04.2014, respectiv:

2.SC NIK&SUN SRL colaborator transport public, pentru ca nu a refuzat realizarea transportului pentru care a fost chemat

3.Andrei Claudiu Florinel pentru ca a refuzat sa îi transporte scaunul rulant cu care se deplasează si nu a mai ajuns la școală la program din cauza acestui refuz care a generat întârziere si pierderea orei de matematica . Fara scaunul rulant nu se poate deplasa si nici nu poate fi deplasat, având un handicap locomotor grav .

4.Compania SC SPEED TAXI SRL colaborator transport public pentru ca nu are in dotare nici un taxi/vehicul adaptat pentru scaunul rulant astfel încât sa se poată deplasa singur si fara însoțitor cu taxiul si pentru ca Regulamentul de Ordine Interioara discriminează nedepasabilul prin lipsa reglementarilor speciale si diferite pentru situația diferita in care se află.

5. Primăria Municipiului București /CGMB / Direcția Transport/ Licențe de taxi, în calitate de emitent al licenței de taxi, pentru ca a licențiat firma SC Speed Taxi SRL și a aprobat Concesionarea serviciilor de transport către SC nelicențiată NIK&SUN SRL într-un mod discriminatoriu față de nedepasabil, fără ca vehiculele SC NIK(a)Sun SRL să aibă adaptări și să fie omologate la RAR pentru utilizatorii de scaun rulant electric nepliabil.

6. Inspekția Socială București care a fost sesizată și nu a răspuns prin adresă 6121/30.04.2014 la obiect, nu a constatat nimic, nu a urmărit cu interes ca dreptul său de handicap să fie respectat de autorități și de societățile de taxi, astfel încât să circule în condiții de egalitate cu restul lumii care nu utilizează scaun rulant, și pentru ca nu să fie luată nici o măsură de prevenție pentru fapte viitoare similare; împiedicând mobilitatea nedepasabilului cu taxi-ul până la finalizarea prezentului proces.

7 Direcția Generală Asistența Socială Municipiului București pentru că nu a diferențiat în nici un fel transportul utilizatorului de scaun rulant cu taxi astfel încât să fie posibil în condiții de egalitate între cetățeni.

Urmează a se avea în vedere și tardivitatea cu care CNCD a soluționat petiția, respectiv 24.03.2015 (data comunicării) față de data Hotărârii Consiliului (25.02.2014) și față de interesele imediate ale USRE de a ajunge la școală la programul zilnic data de 07 aprilie 2014, întrucât clauzele care privesc handicapul grav se judecă cu celeritate, iar în prezenta speță CNCD a tergiversat soluționarea. Solicită totodată și înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, întreaga acțiune are ca temei legal prevederile OG 137/2000.

Solicită instanței să analizeze în ce măsură există sau nu fapta ilicită de discriminare și aceasta datorită diferențelor dintre răspunderea civilă contravențională și răspunderea civilă delictuală.

Fapta ilicită constă în limitarea accesului pe drumurile publice. Dreptul încălcat este dreptul la mobilitate în condiții de egalitate cu ceilalți călători de taxi fără scaun rulant electric. Criteriul: dizabilitate locomotorie. Scaunul rulant nu poate depăși obstacolele aflate pe drumurile publice, trotuare, mijloace de transport în comun, precum și elementele de construcție care nu respecta Normativul 051/2000 (borduri, treceri pietoni, intersecții la același nivel, peroanele stațiilor de tramvai, tramvaie și autobuze, maxi-taxi, taxi, etc)

În acest timp persoanele non-handicapate care nu folosesc scaun rulant electric pot traversa strada, pot merge la școală și la spital, pot beneficia de dreptul la sănătate și educație, folosindu-se de taxi. Aceleași condiții cere să existe și pentru utilizatorul de scaun rulant cu și fără însoțitor. Cere să fie respectat dreptul la mobilitate, transport, circulație, deplasare în vederea accesării dreptului la educație (în școli) și sănătate (în spitale și ambulatorii)

Urmează a fi analizată fapta în integralitatea ei, să fie stabilită culpa și cine se face vinovat de limitarea accesului pe drumurile publice cu taxi a utilizatorului de scaun rulant electric, urmând a se indica împotriva căror persoane trebuie să își îndrepte acțiunea pe cale civilă pentru repunerea în situația de dinaintea discriminării, astfel încât să nu mai fie niciodată refuzat și să folosească taxi în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni.

Autoritățile Statului invoca condiții de confidențialitate (Inspekția Sociala și D "sunt operatori " de date personale) și refuza sa-i furnizeze informații privind identitatea (numele și adresa) autorului discriminării, pentru fapta fiecăruia în parte, elementele constitutive ale faptei de discriminare , și astfel îl pun în imposibilitate de a se adresa justiției pentru îndreptarea situației pentru ca nu știe cine este parat și despre întinderea cărei fapte să vorbească, în civil.

Accesul liber la actul de justiție este împiedicat chiar de autoritățile Statului. Dreptul de a fi repus în situația anterioară este decăzut din cauza lipsei reglementărilor "diferențierilor pozitive" raportat la jurisprudența Thillmmenos contra Greciei. Termenele se epuizează astfel. Însă reclamantul rămâne condamnat la domiciliu fără înțința judecătorească.

Urmează a se dispune inversarea sarcinii probei și să se solicite paraților să demonstreze modalitatea în care au asigurat transportul USRE (utilizator scaun rulant electric) prin urmare să se impună paraților să dovedească în ce constau aceste presupuse adaptări (*lift auto , înaltime interioara în cabina vehiculului, tehnologii de transfer de pe un scaun pe altul*) ale vehiculelor pentru a face posibilă deplasarea USRE fără însoțitor și dacă acestea sunt suficiente, legale, întemeiate pe vreun act normativ și satisfăcătoare transportului dispozitivului ajutător pentru deplasare, simultan cu propria-i persoană, respectiv scaun rulant electric cu volum de 0.7/1.5/1.2 metri cubi, greutate netă de 150 kg, sarcina utilă 160 kg , scuter, moped, triciclu, cadru de posturare a corpului la verticală pentru mers.

Jurisprudența Thillmmenos contra Greciei stabilește că pentru persoane aflate în situații diferite cum este aceea a utilizatorului de scaun rulant electric, Statul e obligat să asigure un tratament diferit, adică să licențieze firme de taxi care au vehicule adaptate pentru transportul USRE astfel încât și USRE să circule în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni, fără a fi obligat să fie însoțit de alte persoane și fără a consuma un timp necalculat în prealabil pentru a aștepta mai mult decât ceilalți cetățeni.

Reclamantul se deplasează cu scaunul rulant electric și nu poate fi transferat de pe scaunul său pe scaunul vehiculului, fără tehnologie specială. Nici în portbagaj nu poate intra pe scaunul pe care circulă întrucât nu are loc suficient în spațiul de marfă , nu este în siguranță, nu poate fi asigurat în timpul transportului și portbagajul nu are lift și nici rampă cu pantă mai mică de 15 grade declivitate ca să poată urca . În plus, plătește ca toată lumea și vrea să circule pe locul de persoane (cabina), ci nu în compartimentul de marfă (portbagaj).

Portbagajul vehiculului deținut de NIK & SUN SRL , precum și portbagajul celui alt vehicul care l-a deplasat, nu sunt spații adaptate pentru ca acesta să fie deplasat în condiții de siguranță egale cu a celorlalți cetățeni. Nu portbagajul, ci vehiculul trebuia adaptat. Animalele sunt transportate în compartiment de marfă. Eu pot să plătesc tarif de lux și are nevoie , nu de limuzină , ci de condiții minime de confort, dar dacă nu stă pe scaunul meu rulant, trebuie să stea pe un scaun moale și să fie pus pe acesta cu tehnologii speciale de transfer sau doi șoferi muschiiuși, atenți , ascultători și cumsecade.

Ambele vehicule nu au fost adaptate pentru ca acesta să ocupe un loc (scaun) în afara portbagajului, ci nu înăuntrul portbagajului (pe scaunul său). Vehiculele nu sunt adaptate la scaunul rulant electric și nu au nici o adaptare pentru ca să poată fi transferat pe alt scaun.

În plus, este foarte înalt și greu și are nevoie de adaptări speciale ca să nu cadă de pe scaun în timpul mersului. Scaunul rulant îl asigură împotriva căderii în condiții de exploatare corecte. În vehicul, scaunul rulant, cu tot cu persoana să trebuiască asigurate. Dacă este transferat pe alt scaun al vehiculului, îi este necesar un fel de corectură care să îi asigure poziția corectă a coloanei vertebrale și centuri de siguranță în H (nu /), precum și să țină picioarele cât poate de întinse în față (pe suport).

Ca să poată urca în taxi cu scaunul său are nevoie de rampă (modificare structurală) construită pe vehicul sau lift construit pe vehicul. Rampa mobilă (table, două sine, cu sprijin pe buza vehiculului, prinse în suporturi laterali de pardoseala portbagajului vehiculului) nu îi asigură integritatea în timpul manevrelor, poate să cadă și să îl omoare. Taxi folosite în afara României sunt vehicule VAN, cu uși clisante laterale sau spate și lift incorporat în vehicul, cu telecomandă pentru lift și alte adaptări pentru ca deficientul să poată să și șofeze vehiculul de la joystick-ul scaunului rulant electric, (fără volan), printr-un cuplaj ce se afla sub scaunul rulant, pe poziția șoferului, și care face legătura între joystick și motor. Cu astfel de dotări, chiar și șoferul de taxi cu handicap locomotor grav poate conduce călătorii în siguranță.

Primăria nu are nici un taxi licențiat și adaptat pentru scaunul rulant nepliable.

Intrucât a considerat drept probe declaratiile mincinoase ale șoferului și administratorului anexate la dosar, a investigat o altă faptă, decât fapta de discriminare din petit, se îndreaptă împotriva angajatului CNCD care a instrumentat cazul și formulează împotriva acestuia plângere penală pentru a fi cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului. (discriminatorului).

Angajatul CNCD era obligat să investigheze modalitatea în care Statul aplică un tratament diferit transportului utilizatorului de scaun rulant electric, să dispună inversarea sarcinii probei pentru verificarea acestor aspecte, ci nu pentru scoaterea de sub investigație și de sub răspundere a discriminatorilor, așa cum angajatul CNCD a făcut.

Angajatul CNCD trebuia să înainteze Consiliului CNCD conținutul faptei din petit, întinderea faptei reale, rezultatul investigațiilor al căror conținut trebuia să se facă cunoscut și să i se dea șansa să răspundă și să formuleze Note Scrise în cunoștința de conținutul actelor de la dosar (ceea ce nu s-a realizat), angajatul trebuia să numeroteze filele dosarului și să lase în cunoștința petentului acest număr. Nu angajatul CNCD trebuia să hotărască obiectivele investigației, ci Consiliul CNCD. Angajatul CNCD trebuia să aducă la cunoștința petentului care este întinderea faptei analizate, care sunt suspectii anchetați pentru săvârșirea faptei de discriminare, care este răspunderea juridică a fiecărui suspect în parte față de fapta în integralitatea ei, trebuia să aducă la cunoștința petentului data la care s-a dispus inversarea sarcinii probei și în ce constă această inversare a sarcinii probei, la ce drept (temei) se raportează această inversare față de fapta în integralitatea ei și față de criteriul dizabilitate, angajatul trebuie să precizeze care este conținutul propunerii sale făcute

scaunul vehiculului înainte de dezbaterile acestuia, data la care figurează pe ordinea de zi a ședințelor Consiliului dezbaterile propriu-zise care are ca rezultat Hotărârea contestată. Toate acestea, pentru ca să existe o graniță între răspunderea angajatului CNCD și cea a Consiliului CNCD.

În fapt, angajatul CNCD este singurul care instrumentează dosarul și hotărăște în ședințele Consiliului, ceea ce este inadmisibil. Supunerea la vot este doar o formalitate pentru CNCD iar soluționarea în cazul de față se bazează pe declarații mincinoase și pe investigații pe lângă obiect. Această organizare deficitară are consecințe directe asupra sănătății, vieții, educației, integrității sale corporale atunci când vrea să folosească taxi pentru a realiza unul din aceste scopuri.

Șoferul Andrei Claudiu Florinei, l-a abandonat în stradă, nu a realizat transportul, l-a umilit, nu a anunțat nici un dispecerat de refuzul de a-l transporta, nu a încercat să soluționeze problema cu dispecerul, nu a oferit nici o alternativă de a efectua cursa și nu a vrut să îl transporte pentru că are handicap, iar scaunul său îi poate murdări husele cu care tapițeria scaunelor din cabina vehiculului era acoperită. Tentativa mamei sale de a acoperi husa cu o pătură pe care mama s-a dus să o ia din casa, a determinat șoferul să plece în tromba.

Până când să ofere o pătură pentru protejarea împotriva contactului dintre scaunul său și husa scaunului vehiculului, acesta l-a abandonat în mijlocul străzii, a călcat accelerația și a plecat.

Declarația administratorului SC NIK&SUN SRL, Vasile Marian prin care acesta "considera că petenta nu a precizat în momentul comenzii că dorește o mașină pentru transportul căruciorului unei persoane cu handicap", urmează să nu fi luată în considerare întrucât nu este adevărată și nu are legătura cu obiectul cauzei.

Reclamantul nu dorea să "transporte căruciorul", ci pe reclamant.

Stoian Luminița a discutat cu dispecerul aceste aspecte și dispecerul Speed Taxi a spus că nu există nici un vehicul adaptat pentru scaunul rulant electric, motiv pentru care a primit scaunul rulant manual pliabil de la mama, pentru că să poată ajunge la școală. A fost transferat dintr-un scaun (electric în cel manual) într-altul cu tehnologia de acasă, pe care nu o poate transporta și în alte locuri.

"Volumul interior mai mare" al vehiculului nu reprezintă o adaptare suficientă și nici necesară handicapului de care sufăr eu (locomotor grav). "Volumul interior mai mare" al portbagajului nu intră în discuție.

Cel de-al doilea șofer al Speed Taxi a venit datorită faptului că Stoian Luminița a reclamat la dispecerat faptul că a fost abandonat în stradă, ci nu datorită faptului că în portbagajul acestuia ar fi încăput cu scaunul rulant cu tot.

Cel de-al doilea șofer l-a așezat pe scaunul de pe bancheta din spate al vehiculului, l-a transportat nu pentru că avea mașina mai "adaptată" cu un "volum interior mai mare" al portbagajului, ci pentru că avea condiție musculară bună, a putut să îl ridice fără macara, a avut bunăvoința să facă aceasta (deși nu poate fi manevrat de necunosători ai bolii sale, întrucât articulațiile sale se frâng) iar scaunul l-a pliat și l-a pus lângă acesta, în picioare, pe bancheta din spate a mașinii, ci nu în portbagaj, fără să se teamă că va murdări sau se va contamina cu ne-mers. Tot asemenea putea să facă și primul șofer, dacă ar fi vrut să îl transporte, cu vehiculul tot așa de neadaptat.

Reclamantul nu are nici o vina ca Statul nu are taxi adaptat si nici ca nu merge are nevoie de ajutor la transfer de pe un loc pe altul si sa ducă si alte bunuri necesare precum ghiozdanul pentru scoală.

Considerentul ca Stoian Luminița nu ar fi cerut adaptări pentru reclamant, atunci cand a făcut comanda , nu poate fi temei pentru CNCD, intrucat Stoian Luminița a cerut vehiculul adaptat pentru handicap , ci nu o adaptare nelegala , un portbagaj mai mic sau mai mare , ci adaptările pentru utilizatorul de scaun rulant .

CNCD era obligat sa inverseze sarcina probei si sa verifice daca Speed Taxi are vehicule adaptate la scaunul rulant electric, nu sa tina seama de considerente ,care nici măcar nu au titlu de declarații pe propria răspundere , fata de care ar fi avut posibilitatea sa se înscrie in penal, ca declarație mincinoasa a administratorului Vasile Marian , declarație (considerent) care a stat temei penau decizia autorităților (CNCD) in Hotărârea contestata.

Tot intr-un mod vădit greșit susține administratorul Vasile Marian ca "transportul căruciorului (scaun rulant)" este obiectul cererii. Obiectul este , transportul persoanei împreună cu tehnologia folosita de acesta in deplasare .

Referitor la declarația administratorului Vasile Marian acesta a considerat fara temei ca nu s-ar fi anunțat dispeceratul de starea de handicap si de caracteristicile căruciorului rulant pe care îl utilizează.

Per a contrario, rezulta ca utilizatorului de scaun rulant electric ii este interzis sa circule cu taxi, pentru ca acestea nu sunt adaptate si legislația in vigoare legiferează acesta interdicție de circulație cu taxi a persoanei cu handicap locomotor, USRE. Nu despre microbuze , face vorba , ci despre taxi. Nu reiese din dosar ca avocatul Stoica Viorel a depus delegație la dosarul CNCD si ca are calitate de reprezentare.

Legea 221/2010, Lg. 448/2006, Ordine RAR privind omologarea vehiculelor , Ordine ANPH privind tipurile de handicap si masurile de suport pentru handicapul locomotor, Ordine MLPAT 189/2013 privind inclinația rampelor /lift de acces si adaptarea clădirilor/vehicule, legislația Ministerului Transporturi, Hotărâri ale Consiliului General MB privind licențe de taxi, prevăd în mod expres ca fiecare firma de taxi trebuie sa aibă in dotare vehicule adaptate pentru nedeplasabili, pentru deficienți locomotori, cu deficit la un picior, ambele picioare, si/sau mâini , oricare dintre deficite separat sau împreună.

Înainte de licențiere, Speed Taxi a prezentat o dovada falsa de la firma specializata ca " au fost făcute adaptări" pentru handicapul locomotor/utilizator de scaun rulant electric sau manual/ triciclu/moped/ scuter/ cadru de mers sau alte tehnologii aprobate de Ministerul Transporturilor, dovada de care s-a folosit pentru a dobândi licența .

Cat despre comportamentul dictatorial al șoferului nu s-a făcut deloc vorba , deși acest aspect este foarte important si trădează lipsa de educație civica, de pregătire profesionala, de respect fata de persoana in nevoie, lipsa de conduita , de bun simt, pe care orice șofer de taxi trebuie sa o aibă si care include si obligația acestora sa deschidă portiera si sa depoziteze bagajele calatorului. Oricui i se poate întâmpla sa trăiască intr-un scaun rulant, chiar si șoferului needucat, administratorului iresponsabil, avocatului nepregătit profesional, angajatului CNCD neglijent si

... oficial și altora. De acest lucru trebuie să ține seama, chiar dacă nu este prevăzut
... legii, atunci se regăsește în spiritul ei.

Șoferul este prepusul lui SC Speed Taxi SRL, iar SC Speed Taxi SRL răspunde
... acțiunile prepușilor săi, cum este șoferul Andei Claudiu Florinei.

Limita răspunderii SC Speed Taxi SRL se întinde și peste instructajul pe care SC
Speed Taxi SRL era obligată să îl facă colaboratorilor săi pentru asigurarea condițiilor
... (comoditate) transportului persoanelor cu handicap care utilizează scaun
... rulant.

Regulamentul SC Speed Taxi SRL nu are nici o prevedere referitoare la
... modalitatea în care este transportat USRE și consideră acest aspect o altă faptă de
... discriminare de a cărei gravitate urmează a se ține seama separat, întrucât toți
... utilizatori de scaun rulant electric din București sunt în imposibilitate să folosească
... serviciul de taxi.

Regulamentul SC Speed Taxi SRL nu prevede în ce constă tratamentul diferit pe
... care utilizatorul de scaun rulant trebuie să îl primească din partea prepușilor lui SC
Speed Taxi SRL și chiar din partea SC Speed Taxi SRL.

Regulamentul SC Speed Taxi SRL nu prevede în ce constă tratamentul diferit pe
... care utilizatorul de scaun rulant trebuie să îl primească când "șoferul se afla în
... imposibilitate transportării persoanei cu handicap locomotor grav împreună cu
... tehnologia sa" (scaun rulant manual în situația sa).

Regulamentul SC Speed Taxi SRL nu prevede în ce constă tratamentul diferit pe
... care utilizatorul de scaun rulant electric trebuie să îl primească atunci când dispecerul
... nu dispune de nici un vehicul adaptat.

Imposibilitatea efectuării cursei, la care se adaugă reua-credința a șoferului și
... lipsa de interes față de urgența să de a fi efectuată cursa în timp util pentru ca să nu
... piardă ora de la școală, refuzul nejustificat de a pune scaunul rulant manual pliat
... lângă bancheta din spate, ci nu în portbagajul mașinii ocupat cu altele (probabil
... instalația de gaz), sunt echivalente cu refuzul de a efectua cursa pentru care a fost
... chemat.

Intr-un mod cu totul mincinos, CNCD reține ca: "reclamanta ..nu a specificat că
... are nevoie de loc în portbagaj" iar ...discriminatorul "....a anunțat prin stație problema
... și a solicitat să vină la fața locului un taxi cu suficient loc în portbagaj".

Deși recunoaște jurisprudența Thilmmenos contra Greciei, CNCD surprinde încă
... odată, (prima fiind în dosarul 3348/2/2013) cu o lipsă clară de motivare care să se
... refere la obiectul cauzei.

Tentativa de motivare a CNCD ocolește obiectul cauzei și se referă la stimularea
... faptelor de discriminare sub formă continuată, de către firmele de taxi, colaboratorii și
... prepușii acestora, interzicând solidar cu aceștia mobilitatea utilizatorului de scaun
... rulant pe drumurile publice cu taxi, în condiții de egalitate cu ceilalți cetățeni.

CNCD nici nu constată, nici nu sancționează, nici nu combate faptele ilicite de
... discriminare, deși este obligat să o facă.

CNCD consideră la art 5.7 întemeiată declarația mincinoasă că nu "am cerut taxi
... cu loc suficient în portbagaj pentru transportul căruciorului" deși a cerut "vehicul
... adaptat la deficitul locomotor grav care utilizează scaun rulant electric pentru

deplasare autonoma " , din care rezulta clar ca are nevoie de un tratament diferit . Nu a fost efectuat comanda la taxi in interesul transportării unui "cărucior".

Primul dispecer a inteles despre ce e vorba si a explicat ca nu au vehicule adaptate , motiv pentru care a convenit impreuna sa trimită un vehicul in care persoana cu handicap o sa călătorească cu scaunul rulant manual (pliabil) , ci nu cu cel electric (nepliabil).

Faptul ca șoferul a refuzat sa îi ia scaunul nu are nici o legătura cu goliciunea portbagajului.

Ne-mersul inasa nu este contagios, iar scaunul rulant este foarte curat la reclamanatul stă cu scaunele rulante in casa .

Consideră de-a dreptul halucinanta afirmația CNCD : " pentru o persoana ...este umilitor sa dea informații cu privire la dizabilitate" . Nu este nimic umilitor in faptul ca folosește scaun rulant electric ca sa merg la scoală unde invată.

In opinia CNCD ar trebui sa suporte umilița la fiecare ieșire din casa .

Nu este nimic umilitor in solicitarea de a trimite un vehicul adaptat la deficitul meu si nici in aceea de a primi un vehicul neadaptat de la Speed Taxi. In ultima situație, este obligat să fie de acord si sa schimbe scaunul electric cu cel manual ca sa compenseze faptul ca Statul nu ii protejează drepturile , sa compenseze refuzul intrării in legalitate al societăților de taxi , adică acela de a deține vehicule adaptate pentru scaunul rulant electric .

CNCD pune in sarcina sa obligații pe care nu le are. SC Speed Taxi trebuia sa asigure masuri compensatorii pentru lipsa adaptării vehiculelor lor, ci nu reclamanatul sa schimbe scaunul cu care are autonomie pentru un altul care incapa in taxiul neadaptat . Pentru că reclamanatul cu scaunul rulant manual are nevoie de insotitor, deoarece nu nu poate să în antreneze singur , pt ca are deficit si la mâini, nu are autonomie si nu poate sa meargă la toaleta scolii daca are nevoie sau sa își cumpără o sticla de apa, in timp ce, cu scaunul electric se descurcă singur, are autonomie de supraviețuire si se poate si autoevacua in caz de nevoie.

Autonomia sa este variabila de scaunul rulant pe care il folosește. In plus; daca Speed Taxi tot nu avea vehicul adaptat si are acceptat unul neadaptat, asta nu înseamnă ca trebuia sa plece si fara scaunul rulant. Si cel de-al doilea vehicul era la fel de neadaptat, avea portbagajul gol, dar nu a fost nevoie sa il folosească , pentru ca șoferul a fost omenos, a ascultat si a pus scaunul pliat langa reclamanat fara sa se teama ca ceva se murdărește sau se contaminează. De aceea cel de-al doilea șofer nu l-a discriminat , pentru ca nu i-a incalcat dreptul de a circula cu taxi, spre deosebire de primul șofer, care i-a incalcat acest drept.

Consideră foarte utila comunicarea , inca de la apel si către 112 si către taxi, SNCFR sau alti furnizori de servicii publice de transport , legata de tehnologia cu care trebuie sa ajung la destinație , tipul scaunului rulant electric sau manual, pliabil sau nepliabil , triciclu, moped, cadru de mers , dimensiunile acestora , pliabilitatea pentru depozitarea in spațiul destinat mărfurilor daca consideră acces in vehicul simultan cu scaunul său , accesibilitatea in timpul transportului la aceleași utilitati/facilitati (aer condiționat, lumina, relaxare, muzica) ca si ceilalți calatori , intrucat fara sa cunoască aceste detalii deloc umiltoare , transportatorul ii pune viata in pericol in timpul

...portului sau după ce ajunge la destinație, fara însoțitor, se poate să nu se mai
... de unde a plecat. Va fi în imposibilitatea să se întoarcă și acasă, dacă nu
...mentează de la început condițiile deplasării cu transportatorul și condițiile de
... de la destinație pentru a își realiza scopul deplasării.

... Este în completa eroare Consiliul CNCND când considera că "pur și simplu trebuie
...suficient spațiu în portbagaj". Nu apăsese o firmă de curierat de mărfuri
...tru că să trimită scaunul rulant la școală, ci împreună cu scaunul rulant trebuia să
...ngă la școală, stand pe scaunul său cu care se deplasează. Nu poate circula pe
...unul său rulant în spațiul destinat mărfurilor așa cum este port-bagajul și cum
...șine CNCND că trebuia să facă.

... De aceea a cerut vehicul adaptat, ci nu portbagaj adaptat cu un volum mare. Am
...mit un vehicul neadaptat. Și nu ar fi făcut nici o petiție dacă șoferul ar fi compensat
...adaptarea vehiculului cu o măsură care să îi asigure integritatea psihică și fizică, așa
...um a făcut cel de-al doilea șofer.

... Cel de-al doilea șofer l-a transportat în aceleași condiții de "adaptabilitate" ale
...vehiculului, aceleași caracteristici structurale ale portbagajului, tot în lipsa macaralei
...de transfer de pe un scaun pe altul pentru corpul său, tot fără instructaj sau
...specializare în Paralizii Cerebrale, cu același scaun manual pliat și personal, depozitat
...în spațiul de călători, ci nu în cel de marfă, fata de primul șofer care a refuzat să
...depoziteze scaunul atât în cabina vehiculului cât și în spațiul de mărfuri (portbagaj).

... Firmele "nu sunt obligate să aibă portbagaje voluminoase", dar sunt obligate să
...aibă vehicule disponibile și adaptate pentru transportul utilizatorului de scaun rulant.

... Firmele sunt obligate să asigure transferul persoanei de pe scaunul rulant pe cel al
...vehiculului dacă singura alternativă de transport este separarea invalidului de scaunul
...rulant și depozitarea scaunului rulant lângă deficient, după transferul pe scaunul
...vehiculului al persoanei.

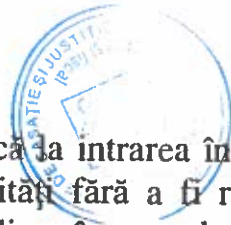
... În dovedire au fost atașate înscrisurile menționate în cuprinsul acțiunii.

... Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 27.4.2015 a fost
...admisă cererea reclamantului privind acordarea ajutorului public judiciar sub forma
...scutirii taxei de timbru în cuantum de 50 de lei.

... Pârâta Agenția de Plăți și Inspecție Socială a Municipiului București, în temeiul
...art. 205 Noul Cod de Procedură Civilă, a formulat întâmpinare, solicitând respingerea
...cererii de chemare în judecată formulată de STOIAN LUMINIȚA pentru STOIAN
...ȘTEFAN MOSHE, ca neîntemeiată și nefondată pentru considerentele pe care le va
...prezenta:

... Inițial, reclamanta STOIAN LUMINIȚA a depus cerere înregistrată la Inspecția
...Socială din cadrul Agenției pentru Plăți și Inspecție Socială a Municipiului București
...cu nr. 3471/11.02.2015 solicitând sancționarea Secției de Poliție 19 care nu respectă
...prevederile Legii nr. 448/2006 și nu asigură accesul liber și neîngrădit, întrucât rampa
...este o improvizație care pune în pericol viața acesteia ca însoțitor și a minorului
...STOIAN ȘTEFAN MOSHE copil cu handicap.

... Urmare sesizării reclamantei STOIAN LUMINIȚA, pentru verificarea aspectelor
...semnalate s-a efectuat un control inopinant la Poliția Sectorului 5-Secția 19 Poliție, cu
...sediul în București str. Amurgului nr. 17.

În urma controlului s-a constatat că la intrarea în clădire era amenajată o rampă de acces pentru persoanele cu dizabilități fără a fi respectate prevederile legale în vigoare, fiind dispusă măsura de remediere în sensul respectării art. 62 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap precum și ale Ordinului nr. 189/2012 a ministrului dezvoltării regionale și administrației publice pentru aprobarea Normativului pentru adaptarea clădirilor civile și spațiilor urbane la nevoile individuale ale persoanelor cu handicap.

Față de măsura dispusă Agenția pentru Plăți și Inspecție Socială a Municipiului București va fi informată în scris până la data de 19.08.2015 asupra modului în care au fost remediate deficiențele constatate.

ART. 62 LEGE Nr. 448 din 6 decembrie 2006 Republicată privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, prevede:

„(1) Clădirile de utilitate publică, căile de acces, clădirile de locuit construite din fonduri publice, mijloacele de transport în comun și stațiile acestora, taxiurile vagoanele de transport feroviar pentru călători și persoanele principalelor stații, spațiile de parcare, străzile și drumurile publice, telefoanele publice, mediul informațional și comunicațional vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap.

(2) Clădirile de patrimoniu și cele istorice se vor adapta, cu respectarea caracteristicilor arhitectonice, conform prevederilor legale în domeniu.

(3) Costurile lucrărilor necesare pentru realizarea adaptărilor prevăzute la alin. (1) și (2) se suportă din bugetele autorităților administrației publice centrale sau locale și din sursele proprii ale persoanelor juridice cu capital privat, după caz.

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația să includă reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap sau ai organizațiilor neguvernamentale ale persoanelor cu handicap în comisiile de recepție a lucrărilor de construcție ori de adaptare a obiectivelor prevăzute la alin. (1) și (2).”

În urma controlului efectuat a fost transmis răspunsul d-nei Ștefan Luminița la sesizarea înregistrată cu nr. 3471/11.02.2015, în data de 24.02.2015.

La data de 12.03.2015 reclamanta a înregistrat o nouă cerere la instituția pârâtă, dar care era adresată și pentru Școala nr. 148 George Călinescu.

Față de această cerere, instituția a formulat răspunsul nr. 6078/19.03.2015.

Luând în considerare cele de mai sus precum și perioada de timp în care instituțiile controlate, trebuie să ducă la îndeplinire măsura lăsată de Inspecția Socială, consideră că este important ca inspectorii sociali precum și instanțele de judecată chemate să asigure controlul jurisdicțional al actelor încheiate de aceștia să nu dispună măsuri care să alimenteze sentimentul de impunitate, în rândul celor ce nesocotesc prevederile privind protecția persoanelor.

Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu handicap revin, în principal, autorităților administrației publice locale unde își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap și, în subsidiar, respectiv complementar, autorităților administrației publice centrale, societății civile și familiei sau reprezentantului legal al persoanei cu handicap.

lar în baza principiului egalizării șanselor, autoritățile publice competente au obligația să asigure resursele financiare necesare și să ia măsuri specifice pentru ca persoanele cu handicap să aibă acces nemijlocit și neîngrădit la servicii.

De asemenea, Carta Uniunii Europene a Drepturilor Omului, confirmă că pentru realizarea egalității pentru persoanele cu dizabilități, dreptul la non-discriminare trebuie să fie completat cu dreptul de a beneficia de măsuri menite să le asigure independența, integrarea și participarea la viața comunității. Realizarea adaptărilor mediului fizic, informării și comunicării la nevoile persoanelor cu handicap constituie una dintre cele mai importante măsuri.

Astfel rezultă importanța respectării prevederilor art. 62 (1) din Legea nr. 448/2006, implicit gradul de pericol social ridicat al nerespectării acestei prevederi, și consideră că adaptarea clădirilor de utilitate publică trebuie realizată conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap.

Prin urmare, ținând cont de faptul că instituția controlată nu a respectat întocmai prevederile legale referitoare la accesibilități la persoanelor cu handicap, solicită instanței să constate că măsura dispusă de Inspekția Socială este temeinică și legală, deoarece *această instituție avea obligația legală să cunoască și să respecte dispozițiile legale, în speță ale Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și în acest sens rampa de acces trebuie utilată conform prevederilor legale.*

Obligativitatea punerii în aplicare a prevederilor legale în domeniu, respectiv art. 64 alin. 2 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap republicată, a faptului că fiecare societate de transport are obligația de accesibilizare a tuturor mijloacelor de transport, le revine acestora.

Agenția pentru Plăți și Inspekție Socială a Municipiului București nu are nici o culpă și nici nu se face vinovată pentru limitarea accesului pe drumurile publice, aceasta având stabilite dispoziții specifice privind activitatea de inspekție socială prin statutul propriu, respectiv:

Hotărâre Nr. 151 din 13 martie 2012 privind aprobarea Statutului propriu de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspekție Socială

"ART. 9 Constatările rezultate în urma activității de inspekție socială și măsurile propuse de către inspectorii sociali sunt consemnate de către aceștia în procese-verbale de control. Modelul procesului-verbal de control se aprobă de către directorul general al Agenției. ART. 10

Nerespectarea dispozițiilor legale din domeniul asistenței sociale rezultate în urma activității de inspekție și sancțiunile dispuse de către inspectorii sociali sunt consemnate de către aceștia în procese-verbale de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunilor contravenționale.

Modelul procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunilor contravenționale se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

ART. 11-(1) Contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și încheiate de inspectorii sociali sunt soluționate potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunilor contravenționale încheiate de inspectorii sociali sunt soluționate potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare."

Față de cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă, învederează că aceasta este neîntemeiată și are la bază o interpretare subiectivă a normelor în vigoare.

Având în vedere argumentele menționate, solicită instanței să respingă cererea formulată de reclamantă ca fiind netemeinică, nelegală și neîntemeiată.

În drept: invocă prevederile art. 205 Cod procedura civilă, HOTĂRÂRE Nr. 151 din 13 martie 2012 privind aprobarea Statutului propriu de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

De asemenea pârâta DHECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI (în continuare-DGASMB), a formulat întâmpinare, solicitând a fi respinsă acțiunea ca nefondată și neîntemeiată, admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive în ceea ce privește Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București, pentru următoarele considerente:

a. Pe cale de excepție invocă excepția lipsei calității procesuale pasive în ceea ce privește instituția pârâtă.

Reclamantul a intentat acțiune judecătorească, pentru anularea Hotărârii nr. 123/20.02.2014, înțelegând să se îndrepte și împotriva Direcției Generale de Asistență Socială a Municipiului București, cât și pentru refuzul șoferului de taxi, de a-l transporta la școală cu taxiul.

Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București, este instituție publică, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Consiliului General al Municipiului București, înființată în baza HCGMB nr. 129/2003, modificată de HCGMB nr. 157/2003.

Instituția are atribuții conform art. 116 din Legea nr. 292/2011- a asistenței sociale și HCGMB nr. 305/2013.

Art. 116

(1) Consiliul General al Municipiului București realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel: a) prin serviciul public de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) lit. a), f), h) și i), pentru beneficiile de asistență socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului general și, după caz, a celor prevăzute în legile speciale; b) prin serviciul public de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. a)-o) și lit. s); c) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p)-r).

(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1), Consiliul General al Municipiului București asigură: a) *colaborarea cu serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor, precum și cu furnizorii de servicii sociale publici sau privați și*

organizatii ale societății civile care reprezintă interesele beneficiarilor, în vederea facilitării accesului echitabil al tuturor cetățenilor capitalei la serviciile sociale existente pe raza teritorială a întregului municipiu; b) avizarea strategiilor de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel de sector; c) inițierea și aplicarea programelor de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială, soluționarea urgențelor sociale și dezvoltarea proiectelor de servicii sociale destinate, în principal, categoriilor de persoane ale căror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului București; d) înființarea, organizarea și acordarea serviciilor sociale de interes local pentru persoanele care trăiesc pe raza teritorială a municipiului București, fără a avea domiciliul/reședința într-un sector.

În concluzie, față de cele de mai sus, rezultă în mod indubitabil, că Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București nu are atribuții în ceea ce privește cererea reclamantului care face obiectul litigiului înfățișat instanței spre soluționare și, ca atare, nu poate deține calitatea procesuală de pârât în speța de față

Pentru toate acestea solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive în ceea ce privește Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București și totodată, solicită respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată și neîntemeiată.

În ceea ce privește aspecte legate de fondul cauzei, face următoarele precizări:

În drept au fost invocate dispozițiile: art. 205-206 din Codul de Procedură Civilă.

De asemenea pârâta PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI prin PRIMAR GENERAL a formulat întâmpinare, solicitând ca în principal acțiunea să fie respinsă ca îndreptată împotriva unei persoane fara capacitate de folosința și fara calitate procesuala pasiva, și în subsidiar ca neîntemeiată.

1. EXCEPȚIA LIPSEI CAPACITĂȚII DE FOLOSINȚA A PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI -Direcția Generala de Infrastructura și Servicii Publice - Direcția Transporturi, Drumuri, Sistematizarea Circulației, Serviciul Autorizare Transport Urban:

Capacitatea de folosința a persoanei juridice este acea componenta a capacității civile ce constă în aptitudinea de a avea drepturi subiective civile și obligații civile.

Potrivit prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină, acestea fiind titularii drepturilor și obligațiilor ce decurg din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice. De asemenea, potrivit art. 21 alin. (2) și art. 62 din Legea nr. 215/2001, primarul este cel care reprezintă unitatea administrativ-teritorială în justiție.

Având în vedere cele mai sus menționate, calitate procesuala pasiva are unitatea administrativ teritoriala, respectiv, Municipiul București, și nu Primăria Municipiului București sau o direcție din cadrul acesteia.

Invoca jurisprudența relevantă, respectiv Sentința pronunțată în data de 25.02.2014 de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în Dosarul nr. 20566/3/2012 prin care instanța de judecată: ..Admite excepția lipsei capacității de folosința a Primăriei Municipiului București, prin primar, invocată de pârâtă prin întâmpinare. Respinse cererea ca fiind introdusă împotriva unei persoane

fără capacitate de folosință, la act că pârâta va solicita cheltuielile de judecată ve ca separată. Cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședință publică, azi, 25 februarie 2014. "

Pentru toate aceste motive, se poate admite excepția invocată și, pe cale de consecință, solicita respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind îndreptată împotriva unor persoane fără capacitate procesuală de folosință.

2. EXCEPȚIA LIPSEI CALITĂȚII PROCESUALE PASIVE A PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Reclamantul Stoian Ștefan susține faptul că angajatul Speed Taxi a refuzat să efectueze transportul acestuia de acasă la școală, întrucât acesta transportă persoane și nu cărucioarele cu care aceștia se deplasează, motivat de faptul că își murdărește mașina.

Fata de precizarea reclamantului, un raport conflictual s-a născut între reclamant și șoferul care se presupune că a refuzat efectuarea transportului din lipsa de spațiu. Ori, fata de acest aspect și fata de raportul inițiat de către reclamant, PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI nu are calitate procesuală pasivă.

Susținerea reclamantului privind faptul că parata Primăria Municipiului București, este autoritatea de autorizare a licențelor de taxi, este adevărată. Însa în această calitate, Primăria Municipiului București eliberează autorizațiile de transport și autorizațiile de taxi.

Fata de acest aspect, solicită instanței admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a PRIMĂRIEI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, și respingerea acțiunii formulate fata de acest parat.

Pe fondul cauzei, reclamantul nu invocă nici un motiv de discriminare sau vreo acțiune produsă de către Primăria Municipiului București în sensul discriminării. Cu toate acestea urmează a fi avute vedere următoarele:

Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde un capitol special referitor la accesibilitate, astfel încât orice persoană cu handicap să beneficieze de toate serviciile.

În acest sens, art. 62 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 prevede faptul că și taxiurile vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap, iar la art. 64 alin. (2), obligația transportatorilor autorizați care desfășoară activitatea de transport în regim de taxi să asigure cel puțin o mașină adaptată transportului persoanelor cu handicap care utilizează fotoliul rulant.

Luând în considerare prevederile art. 64 alin. 2 din Legea nr. 448/2006, precum și faptul că Legea nr. 38/2003 cu modificările și completările ulterioare nu cuprinde reglementări cu privire la autorizarea efectuării serviciului de transport în regim de taxi pentru persoanele cu handicap, consideră că se impune modificarea legislației în domeniul transportului în regim de taxi și de închiriere astfel încât să fie corelată cu dispozițiile Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare.

ută ve
în șed
cale
drept
ĂRII
izat sa
ane si
ărește
mant
ațiu.
IEI
lui
in
si
ii
i

Potrivit Legii nr. 38/2003 cu modificările și completările ulterioare. Primăria Municipiului București nu poate autoriza un număr suplimentar de autovehicule față de cel deja autorizat în vederea efectuării serviciului de transport în regim de taxi.

De asemenea, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 38/2003 cu modificările și completările ulterioare, obligația transportatorilor autorizați este adaptarea în vederea transportului persoanelor cu handicap a unui autovehicul taxi din cele deja deținute și autorizate de către autoritatea de autorizare să efectueze serviciul de transport în regim de taxi, astfel încât orice persoană să aibă acces egal și nediscriminatoriu în angajarea serviciului unui taxi.

Potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 38/2003 cu modificările și completările ulterioare, „Orice persoană are acces egal și nediscriminatoriu în angajarea serviciilor unui taxi aflat în poziția «Liber», staționar sau în mișcare”.

Astfel cum rezulta chiar din acțiunea formulată, reclamantul a fost transportat cu o alta mașina taxi către școală -lucru constatat și de către CNCD prin raportul efectuat. Faptul ca prima mașina taxi care a răspuns solicitării reclamantului, nu putea fi folosita in scopul transportării persoanei cat si a scaunului rulant, (in principal din lipsa spațiului) a fost remediat de venirea celui de-al doilea taxi care l-a și transportat către școală.

Astfel, reținerea CNCD-ului prin hotărârea nr. 126/25.02.2015 prin care se constata ca faptele sesizate nu constituie fapte de discriminare, este legala și temeinica. Mai mult decât analiza înscrisurilor depuse la dosar, Colegiul Director al CNCD a efectuat o serie de verificări personale prin intermediul trimiterii echipei de investigații care au verificat și luat declarații de la persoanele implicate.

Culpa reclamantei de a nu fi specificat prin telefon ca are nevoie de un taxi cu suficient loc în portbagaj pentru transportul căruciorului necesar copilului cu dizabilitate locomotorie, este relevanta deoarece specificarea acesteia era esențiala și ar fi putut conduce la trimiterea unui taxi cu un spațiu de depozitare mai mare pentru cărucior.

Insa problema de drept care se pune in speța de fata, este daca faptele astfel cum au fost relatate sunt de natura a crea o discriminare fata de reclamant in sensul prevăzut de disp. art 2 alin. 1 din OG 137/2000.

Art 2 alin. 1 din OG 137/2000 prevăd:" prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice."

Ori, prin faptul ca in prima mașina taxi care a răspuns solicitării reclamantului, nu exista spațiul fizic de a transporta căruciorul, nu s-a creat o discriminare in sensul prevăzut de disp. art. 2 in sensul de o deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV,

apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării.

Susținerea reclamantului din acțiune în sensul că transportul copilului s-ar fi făcut în portbagajul mașinii este o exagerare, deoarece niciunul dintre participanții la raportul juridic născut nu a dorit să transporte persoana în portbagaj, ci doar scaunul acestuia.

Fata de aceste aspecte, solicită a fi respinsă acțiunea pe fond, și să fie menținută ca temeinică și legală hotărârea 126/25.02.2015 a CNCD.

În drept : art. 205 și urm. și 209 și urm. NCPC, precum și toate textele de lege invocate în cuprinsul prezentei întâmpinări.

Pârâta S.C. NIK & SUN COMPANY S.R.L., în temeiul art. 205 NCPC a formulat întâmpinare, invocând excepția tardivității introducerii acțiunii în anularea actului administrativ. 126/2014 având în vedere prevederile art. 11 din Legea nr. 554/2014.

Totodată aceeași pârâta a invocat și excepția lipsei calității procesuale pasive a paratei S.C. NIK & SUN COMPANY S.R.L. și solicitând admiterea excepției și respingerea acțiunii față de parata, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuala pasivă.

Fata de obiectul cererii de chemare în judecată - acțiune în anulare act administrativ și văzând și prevederile Legii nr. 554/2004 cu modificările și completările ulterioare, parata S.C. NIK & SUN COMPANY S.R.L. nu are calitate procesuala pasivă în prezenta cauză, deoarece reclamanta contestă un act eliberat de CNCD ca urmare a formulării de către aceasta a plângerii nr. 2532/09.04.2014.

Or potrivit art. 2 din Legea nr. 554/2004 : Articolul 2: Semnificația unor termeni (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) persoana vătămată - orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

b) autoritate publică - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

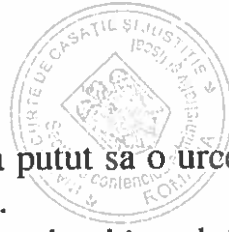
Astfel ca nu are calitatea de autoritate publică.

Reclamantul prin reprezentantul său legal a formulat răspuns la întâmpinări, după cum urmează:

Cererea 3471/2015 adresată paratei, are ca obiect " condiția de acces în clădirea Poliției, respectiv accesul pe rampa cu declivitate ilegală, construită de către Secția 19

Politie
in Serv
A
la an
este
trans
in ci
347
obli
lega

Pol
leg
pu
tra
că
pu
co
p

...ltie " , rampa pe care copilul nu a putut sa o urce ca sa isi faca cartea de identitate
Serviciul de Evidenta a Populației .

Aceasta cerere (3471/2015) excede obiectului prezentei acțiuni , care se refera
anulare act administrativ Hot. CNCD 123/2014 prin care CNCD a constatat ca nu
discriminatoriu ca utilizatorul de scaun rulant nepliabil sa fie refuzat la a fi
transportat către Scoală cu taxi neadaptat, intrucat taxi adaptat nu exista in București,
ciuda prevederilor Legii 448/2006 de la art 64 alin 3 .

Inspecția sociala a dispus "masuri de remediere " , referitor la petitul din adresa
3471/2015 in sensul respectării art 62 Lg. 448/2006 si Ordin ML PAT 189/2012 si a
obligat Politia Secția 19 sa faca pana la o data stabilita cu mare indulgenta "intrarea in
legalitate" a declivitatii rampei de acces in clădire .

Art. 62 din Lg 448/2006 are prevederi exprese legate de accesul in clădirea
Politiei (care nu face parte din obiectul acestei cereri) precum si prevederi exprese
legate de accesul in taxi (care este obiectul prezentei cereri): "(1) Clădirile de utilitate
publică, căile de acces, clădirile de locuit construite din fonduri publice, mijloacele de
transport în comun și stațiile acestora, taxiurile, vagoanele de transport feroviar pentru
călători și persoanele principalelor stații, spațiile de parcare, străzile și drumurile
publice, telefoanele publice, mediul informațional și comunicațional vor fi adaptate
conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al
persoanelor cu handicap."

Referitor la "taxi" Inspecția Sociala nu a mai dispus masuri de remediere si nu a
obligat responsabilii sa asigure accesul utilizatorului de scaun rulant in taxi , asa cum
Politia a fost obligata sa faca rampa cu declivitate legala, de către aceeași Inspecție
Sociala .

Pe cale de consecință accesul in Secția de Politie va fi asigurat dupa dead-line-ul
acordat de Inspecția Sociala , inasa accesul in taxi nu va fi asigurat, pentru ca Inspecția
Sociala nu a acordat un termen (dead-line) astfel incat pana la o data cunoscuta
reclamantului , sa existe cel puțin un taxi adaptat la scaunul rulant cu antrenare
electrica (150kg greutate), nepliabil cu care deficientul sa urce in taxi așezat pe
scaunul rulant, impreuna cu scaunul rulant si sa circule așezat pe scaunul rulant cu
antrenare electrica si nepliabil, pe care il folosește si in casa sau alte clădiri,
autonom, astfel incat, odată ajuns la destinație, deficientul sa rămână autonom .

La data de 12.03.2015 a formulat o alta sesizare către Inspecția Sociala, la care
acesta a răspuns prin adresa 6078/19.03.2015 .

Obiectul acestei noi adrese 6078/2015 excede prezentei acțiuni . In petitul din
adresa 6078/2015 reclama faptul ca copilul este discriminat deoarece Scoală George
Calinescu retine ilegal sumele de bani cu titlu de alocația de hrana si cazarmament ale
elevului cu handicap grav, sume pe care le acorda romilor si elevilor dati in plasament
la asistenți maternali.

Discriminarea consta in acordarea unui tratament diferit doar unor categorii
sensibil diferite (romi, copii in plasament) fata de același tratament diferit care trebuia
acordat si elevilor cu handicap , in condiții de egalitate cu romii si elevii aflați in
plasament care primesc aceste sume de la Scoală la care sunt inscrisi.

Inspekția Sociala nu a dispus, nici în acesta speța, ca și în speța de fata , nici o măsura de remediere a ilegalității și nici o măsura de intrare în legalitate. Prin adresa de răspuns, Inspekția Sociala îl trimite într-un mod abuziv și discriminatoriu la DGASPC 5 , considerând ca acesta este responsabilul pentru reținerea sumelor DGASPC 5 îl trimite la randu-i la Școală George Calinescu și iata-l într-un cerc vicios.

Nici în prezent copilul nu și-a primit banii de alocație de hrana și cazarmament în conformitate cu prevederile art .51 alin 2 Lg 1/2011, ale art 1, pct 5, sbpct 7 OU 65/2014 și a HG 904/2014 art 3 lit A , art 129 alin 1 Lg 272/2004 și ilegalitatea este menținută , cu sprijinul Inspekției Sociale, pentru ca nu au fost dispuse masuri de remediere astfel încat Școala să intre în legalitate.

Dreptul copilului de a își primi banii este astfel prescris în timp . Copilul este nedreptățit și deși trebuia să primească aceasta alocație de la data primei solicitări a alocației de hrana și cazarmament (2011) adresata CMBRAE, copilul nu și-a primit banii nici azi și nici dreptul (la alocație) nu i-a fost recunoscut, fiind discriminat într-o forma continuata , chiar de Inspekția Sociala.

Menținerea stării de ilegalitate, din care izvorăște nerespectarea drepturilor elevului cu handicap locomotor , este ceea ce se cere a fi "remediat" eliminat imediat , prin dispunerea de către Inspekția Sociala a unor masuri de remediere/eliminare a ilegalităților, care să impună termene scurte și precise pentru intrarea în legalitate, în special a instituțiilor de Stat și de interes public, intrucat termenul este cum mult depășit.

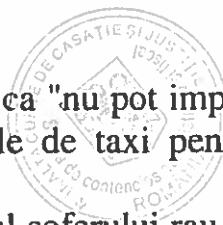
Accesul și accesibilitatea acestia, toti, erau obligați să le fi făcut până la data de 31 decembrie 2003 conform OUG 102/1999, obligație pe care nu și-au respectat-o . În consecința , toate firmele de taxi trebuiau să dețina cel puțin cate un vehicul adaptat pentru handicapatii locomotori gravi până la data de 31 decembrie 2003 conform OUG 102/1999, obligație care nu și-au respectat-o , iar Inspekția Sociala nu le-a cerut să intre în legalitate și azi, taxiurile sunt tot neadaptate.

Intr-un mod cu totul greșit și profund nedrept, Inspekția Sociala solicita ca "inspectorii sociali precum și instanțele chemate în judecata...să nu dispună masuri care să alimenteze sentimentul de impunitate, în rândul celor care nesocotesc prevederile privind protecția persoanelor cu handicap".

Se disputa aici, dreptul handicapatului locomotor să folosească serviciul de taxi și să circule liber, drept garantat de Constituția României și de Statul Roman.

Dacă vreun inspector social ar fi incapabil să meargă pe picioare și incapabil să deschidă o ușă cu propria-i mână și ar folosi scaun rulant cu antrenare electrică ca să compenseze aceste neputințe, se întreabă dacă acesta chemare la "nealimentarea sentimentului de impunitate" al prevederilor legale ar mai fi existat. Categorie, nu ar fi existat.

Consideră nu numai rușinoasă , discriminatorie și un act de instigare a întregii Societății la genocidul Nedeplasabilului la care Inspekția Sociala lucrează încet și sigur, acesta atitudine a Inspekției Sociale, de instigare la nerespectarea legii , ci și un abuz în servicii comis de inspectorii sociali, împotriva tuturor handicapatilor locomotori care nu se pot deplasa fără scaun rulant, la școală, la spital, la ambulatorii de recuperare și care sunt refuzați de taxi-metristi pentru că "au scaune rulante ..și sunt

... nle
adre
oriti
nelor
victor
ent in
7 O
este
ri de

este
ri a
mit
r-o

or
,
a
1

handicapați", de Inspectia Sociala pentru ca "nu pot impune respectarea legii 448/2006 intrarea in legalitate", de către firmele de taxi pentru ca "refuza" ilegal sa faca adaptarea minima rezonabila.

Astfel, handicapatii sunt la cheremul șoferului rau-intentionat, la cheremul firmei care nu vrea sa investească in mașini adaptate, ci urmărește exclusiv profitul obținut din activitatea pentru care Primăria Capitalei l-a licențiat in serviciul publicului si in interesul publicului, firme care refuza ilegal realizarea adaptărilor si implicit cheltuiala pentru adaptări al căror dead-line a expirat din 31 decembrie 2003, la cheremul inspectorului social care ia in considerare doar "sentimentele " infractorului discriminator in detrimentul celui indreptatit sa urce in taxi si sa circule liber.

"Nesocotirea prevederilor privind protecția persoanelor cu handicap" este echivalent cu nerespectarea legii. Inspectia Sociala înfăptuiește o instigare la nerespectarea legii 448/2006, cand in fapt lucrurile ar trebui sa stea chiar invers si Inspectia Sociala sa protejeze persoanele cu handicap si sa ii sancționeze contravențional in temeiul Legii 448/2006 pe toti acea care nu respecta prevederile Legii 448 /2006 privind protecția persoanelor cu handicap.

Fata de cei care au autorizat ilegal societatea de taxi fara cel puțin o singura mașina adaptata , tot Inspectia Sociala trebuia sa ia masuri contravenționale.

Fata de șoferul neinstruit si rau-intentionat, tot Inspectia Sociala trebuia sa ia masuri contravenționale.

Vinovatul pentru nerespectarea Lg 448/2006 trebuia sancționat contravențional de către Inspectia Sociala .

CNCD trebuia sa sancționeze nerespectarea prevederilor OUG 137/2000, respectiv fapta de discriminare, iar Inspectia Sociala trebuia sa sancționeze nerespectarea prevederilor legii 448/2006, adică lipsa adaptării minime rezonabile a tax-ului si serviciului de taxi furnizat.

Pentru lipsa adaptărilor minime rezonabile, adică ale rampei/lift si loc de călătorit cu calatorul pe scaunul rulant in vehiculul -taxi, Inspectia Sociala trebuia sa ia masuri de intrare in legalitate.

Legat de "perioada de timp in care instituțiile controlate trebuie sa duca la îndeplinire măsura lăsata de Inspectia Sociala" cerem sa luați in considerare faptul ca acesta perioada a fost stipulata expres de OUG 102/1999 si s-a epuizat la data de 31 decembrie 2003.

Inspectia Sociala nu este indrituita sa prelungească termenul din 31 decembrie 2003 cu "perioada de timp in care instituțiile controlate trebuie sa duca la indeplinire măsura lăsata de Inspectia Sociala".

"Perioada de timp in care instituțiile controlate trebuie sa duca la indeplinire măsura lăsata de Inspectia Sociala" trebuie sa fie o măsura secundara sancționării contravenționale aplicata de Inspectia Sociala si care se refera la termenul de intrare in legalitate, ci nu la o "perioada de timp in care instituțiile controlate trebuie sa duca la indeplinire măsura lăsata de Inspectia Sociala", cu titlu opțional.

Inspectia Sociala trebuia sa constate ca s-au incalcat prevederile art. 62 din Lg 448/2006 si taxi-ul nu a fost adaptat pana la data de 31 decembrie 2003 si ca o a doua măsura dispusa , pe langa sancțiunea contravenționala sa oblige vinovatul sa intre in

legalitate intr-un termen dat (perioada de timp in care institutiile controlate trebuie sa duca la indeplinire masura lasata de Inspecția Sociala), termen pe care sa il noteze pe procesul verbal de contravenție si pe care noi sa il putem contesta, daca nu e rezonabil

Inspecția Sociala trebuia sa comunice reclamantului, masura dispusa prin numărul x al procesului verbal de constatare-contravenție precum si termenul dat pentru intrarea in legalitate a contravenientului, astfel incat persoanele cu handicap sa beneficieze de o protecție reala si sa poată utiliza serviciul public de taxi in condiții de egalitate cu ceilalți si acum (cand copilul are ore la scoală) , ci nu in viitorul indepartat asa cum considera inspectorul social .

Daca inspectorul social ar fi dat un termen pentru ca taxi-ul sa fie adaptat, aceasta nu inseamna ca copilul a ajuns la ore la scoală in ziua in care a chemat taxi pentru asta.

Pentru ca taxi nu a dus copilul la scoală , in ziua respectiva , cerem sa se constate discriminarea .

Pentru ca taxiul nu este adaptat, este alta fapta de discriminare .

Pentru ca șoferul mașinii neadaptate nu a realizat deplasarea copilului, in mașina neadaptata este alta fapta de discriminare.

Fiecare are autori diferiți, pentru care cere să fie stabilită cota de contribuție la culpa.

Legat de răspunderea juridica a autorului discriminării:

In temeiul art 7 din Lg 448/2006 nu se arata faptul ca familia este obligata sa plateasca adaptările taxiului astfel incat copilul sa poată ajunge la scoală .

Nici autoritățile publice locale, Primăria Sector 5 , Consiliul Local Sector 5 nu au legătura cu taxiurile din București si nici cu adaptarea minima rezonabila a taxi-urilor din toata tara (rampe/lift si loc in taxi pentru calatorul așezat pe scaunul rulant) si nici cu adaptarea minima rezonabila a acestui serviciu de transport public cu taxi (acces si accesibilitate cu scaunul rulant in taxi adaptate pentru scaune rulante, acces si accesibilitate cu scaunul rulant in taxi neadaptate pentru scaune rulante, asigurarea serviciului public de transport cu taxi cu șanse egale de acces intre calatori, obligația șoferului de a evacua cu prioritate deficientul aflat in scaun rulant in caz de incendiu, calamitate, cutremur , daca aceste evenimente survin pe timpul transportului cu taxi).

Inspecția Sociala invoca voalat o excepție de competența, in paragraful 7 de la pag 3/5 a intampinarii, separând obligațiile autorității publice locale (ca autor principal) de obligațiile autorității publice centrale si de cele ale societății civile , familiei sau reprezentantului legal al persoanei cu handicap (ca autor "in subsidiar, respectiv complementar") . Autorii faptelor de discriminare nu sunt si titularii obligației de realizare a adaptării minime rezonabile. Nu exista identitate de persoane .

In baza principiului egalității de șanse , autoritățile publice competente care au obligația sa ia masuri specifice pentru ca persoanele cu handicap sa aibă acces nemijlocit si neingradit la servicii. este chiar Inspecția Sociala .

Ori prin chemarea inspectorilor sociali si a instanțelor de judecata sa "nu dispună masuri care sa alimenteze sentimentul de impunitate, in rândul celor care nesocotesc prevederile legale privind persoanele cu handicap" , parata nu asigura independenta, integrarea si participarea la viata comunității a copilului si nici a vreunei persoane cu handicap locomotor care vrea sa circule cu taxi, ci dimpotrivă .

Constatarea ca vinovații de discriminare nu au realizat nici "una dintre cele mai importante măsuri", respectiv "adaptările mediului fizic, adică a autovehiculelor -taxi informările șoferilor de taxi, și comunicările privitor la nevoile persoanelor cu handicap" și /sau utilizator de scaun rulant, este de asemenea obligația Inspecției Sociale. Pe care aceasta nu și-a respectat-o.

În temeiul art 62 din Lg 448/2006 și taxi-urile trebuiau adaptate. Acesta este obiectul prezentei acțiuni. Ci nu adaptarea clădirilor de utilitate publică așa cum greșit a înțeles Inspecția Socială, referindu-se la o altă solicitare (6078/2015) care nu face parte din obiectul acțiunii acesteia.

Este de notorietate ca nici clădirile de utilitate publică, nici autovehiculele taxi, vagoanele de tren, trotuarele, parcurile, drumurile publice, mijloacele de transport în comun din București, etc nu sunt adaptate pentru utilizatorul de scaun rulant, dar pentru toate acestea avem acțiuni separate în instanță.

Prezenta acțiune privește doar serviciul de taxi, ci nu de rampe pentru accesul în clădirile publice.

Dacă Inspecția Socială și-ar fi respectat atribuțiile de serviciu, prevederile Strategiei Naționale, normativele Ministerului Muncii, prevederile Cartei UE ale Drepturilor Omului, Legea 221/2010 privind ratificarea Convenției pentru persoanele cu handicap de către România, Ordinul MLPAT 189/2012, și legislația în vigoare privind adaptarea taxiurilor, normele RAR, Legea circulației pe drumurile publice, drepturile cetățenilor deplasabili și nedeplasabili, cu sau fără scaun rulant, garantate de către Stat, etc. nici una din aceste acțiuni nu ar fi fost făcute și adaptarea minimă rezonabilă ar fi existat realizată la data de 31 dec. 2003.

Solicitarea Inspecției Sociale prin care aceasta cere "să se constate că măsura dispusă", care în fapt nu există dispusă pentru prezenta cauză, "este temeinică și legală ...deoarece această instituție (parații în cauză: CNCD, firma de taxi, taximetristul, firma de dispecerat, Inspecția Socială) ...avea obligația legală să cunoască și să respecte dispozițiile legale, în speța ale Legii 448 /2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și în acest sens accesul în taxi trebuia utilizat conform prevederilor legale".

Fiecare societate de transport are obligația de accesibilizare a tuturor mijloacelor de transport, potrivit art 64 alin 2 Lg 448/2006.

Dar, art 64 alin (3) din același act normativ prevede că "Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu handicap și a dispozitivului de mers", iar această constatare nu o poate face decât CNCD sau Inspecția Socială.

Pe art 64 alin (3) își întemeiază acțiunea.

În speța de față nu s-a întocmit nici un proces verbal de control de către Inspecția Socială.

Nici o posibilitate de a cunoaște conținutul unui astfel de proces verbal de control nu există și nici o posibilitate de contestare a acestuia nu există. Inspecția Socială nu asigură nici un fel de transparență asupra controlului și nu face cunoscut nici măcar numărul contravenției.

Nimic nu este de contestat, in temeiul art 11 din Hot. 151/2012 din cauza lipsei transparente.

Inspekția sociala interpretează subiectiv legislația in vigoare si drepturile utilizatorilor de scaun rulant care vor sa circule cu taxi, in condiții de egalitate cu inspectorii sociali si nu numai ca inspectorii dau dovada de lipsa de pregătire profesionala, rea-credinta , dar chiar intervin impotriva persoanei cu handicap si lezează drepturile acesteia de circulație cu mijloacele de transport publice(taxi) , nu numai ale copilului, ci ale tuturor persoanelor cu handicap locomotor din București. Simultan cu circulația pe drumurile publice , Inspekția Sociala lezează dreptul la educație si sănătate intrucat copilul nu poate merge la scoală si la spital cu taxi , iar mama reclamantului este contransa sa nu meargă la serviciu si sa facă pe taxi-ul pentru copil 24 din 24 de ore.

Astfel există o familie monoparentala, formata din copil si din mama acestuia, acesta fiind și singurul intretinator al familiei si nu are cum sa insotească copilul 24 din 24 de ore, la scoală, spital , recuperare si in același timp sa asigure si banii de mâncare, facturi , terapii si alte nevoi.

Copilul are 14 ani si intelect normal, iar mama nu are obligația sa il insotească permanent pana la adânci bătrâneți.

Nu are cum sa educe copilul autonom , daca nu il lasă sa încerce singur sa supraviețuiască, ia inceput supravegheat si dupa aceea nesupravegheat, sa plece cu taxi , sa stea singur pe strada , sa meargă singur pe trotuar, sa isi cheme singur un taxi si sa se plimbe unde vrea cu taxi.

Cu privire la pârâta DGASMB a solicitat a fi respinsă excepția calității procesuale pasive invocate de parata , deoarece sentința trebuie sa fie opozabila tuturor celor investigați de CNCDD .

Din Regulamentul de Organizare si Funcționare 305/2013, depus de parata , rezulta fara de tăgada ca parata este obligata sa "identifice si sa soluționeze problemele sociale ale ...persoanelor cu dizabilitati " (art. 5 alin. 1) . Identificarea tratamentului diferențiat aplicabil utilizatorilor de scaun rulant, calatori in taxi, precum si soluționarea acestei probleme de acces si accesibilitate este obligația autorității publice locale (DGASMB pentru CGMB.), in temeiul Lg. 448/2006 .

In temeiul art 7 din Lg.448/2006 nu familia este cea obligata sa faca adaptările taxiurilor, ci chiar DGASMB este obligat sa faca aceste reguli de acces si accesibilitate dupa care furnizorii de serviciu sa adapteze mașinile, in funcție de deficitul si handicapurile posibile si existente (adaptări pentru surdo-muti, utilizatori de scaun rulant electric sau manual, de cadre de mers, orbi, etc.)

In plus DGASMB trebuia sa colaboreze si sa urmărească activitatea DGASPC de sector astfel incat eu sa pot utiliza taxi si dintr-un sector in altul.

Anul acesta va incepe liceul si nu stie in ce sector va fi repartizat . Scoala nu are mașini de transport. Pentru scoală trebuie sa folosească taxi, pe langa mașina familiei mele monoparentale , cand are benzina si mama e libera.

DGASMB nu a incheiat Parteneriat cu nici o societate de taxi adaptata pentru scaunul rulant cu antrenare electrica (cu lift, spațiu inalt si dotat cu centuri de siguranța

...za lipa... (intru scaunul rulant, ca sa pot circula așezat pe scaunul său rulant electric , fara sa aw
...nsfere pe bancheta taxi-ului).

Prin planul său de recuperare , anexa a certificatului de incadrare in grad de
...ndicap DGASPC 5 se obliga sa creeze acces si accesibilitate pe drumurile publice si
...mijloacele de transport in comun asa cum este si taxi-ul.

Acest serviciu de taxi , ii este necesar pentru a nu fi marginalizat. Poate dupa
...ele de curs, vreau si acesta să iasă cu colegii la un suc si acest lucru nu este posibil
...il fac cu mașina lui mama, cu vreun insotitor angajat 24 din 24 de ore , cu asistent
...personal angajat care are permis de conducere , ci vreau sa il facă singur , pe scaunul
...ulant, deplasandu-se cu taxi , in condiții de egalitate cu toti cetățenii fara scaun rulant.

Deșii este inca minor, doresște sa fiu autonom , iar parații îl impiedica , in loc sa
...creeze facilitati. Nu poate merge pe picioare , dar se deplasează cu scaunul rulant
...electric care îl si ridica in picioare si îl aseaza in șezut cu telecomanda pe care poate sa
...o acționeze. Dreptul său la libertatea de mișcare este restrâns de parați . Niciun taxi nu
...este adaptat pentru ca DGASMB nu a făcut politici speciale pentru ca aceștia sa
...cunoască in ce consta adaptarea mașinii la scaunul rulant si adaptarea
...comportamentului șoferului , cand trebuie sa satisfacă o nevoie speciala . DGASMB
...are acesta obligație.

Conform an. 6 pct. A lit f) din Regulamentul depus, DGASMB are obligația "sa
...organizeze si sa susțină dezvoltarea de servicii de tip familial" .

DGASMB nu a asigurat niciodată ieșirea la un suc in orașul in care locuiește ,
...asa cum familia sa face, adică nu i-a asigurat adaptarea mijloacelor de transport in
...comun .

DGASMB i-a asigurat informarea ca trebuie sa fie carat pe spate, de mama sau
...orice adult cu condiție fizica perfecta , pentru ca mijloacele de transport nu sunt
...accesibile .

A inteles ca mama e obligata sa fac aceasta de fiecare data cand trebuie sa isă din
...casa , la recuperare medicala, la scoală in ambulatorii, la spital, sau in parc pentru
...recreere si cand mașina sa este defecta, sau cand trebuie sa faă economie la benzina .
...Taxi nu este un serviciu disponibil pentru reclamant si cere ca acest lucru sa se
...schimbe.

Chiar daca are un handicap locomotor , mama nu e obligata sa îl care in spate.

Chiar daca are un handicap locomotor , nu trebuie sa iasă la pensie carat pe spate
...de mama, insotitorul său sau de asistentul personal.

Însotitorul si asistentul personal sunt plătiți 8 ore/zi, iar reclamantul merge la
...scoală si recuperare mai mult de 8 ore /zi si nu se suprapun programele cu cele ale
...asistentului personal/insotitorului/mama.

Mama nu a fost căsătorita niciodată si îl ingrijeste singura. Trebuie sa meargă la
...munca ca sa asigure veniturile familiei si nu poate merge la munca din cauza ca
...trebuie sa îl care in spate pentru ca taxi-urile nu sunt adaptate . reclamantul se
...descurcă cu scaunul rulant electric, antrenat de motor , si singur, neinsotit, dar in
...mijloacele de transport in comun (taxi) si pe drumuri nu pot, pentru ca nu sunt
...adaptate si este obligat sa fiu insotit de cel puțin doua persoane , dintre care unul sa îl
...care pe reclamant si altul scaunul rulant, ca sa suplinească lipsa adaptării taxi-ului.

Cu referire la pârâta Primăria Municipiului București, referitor la excepția lipsei capacității de folosință invocată de Primăria MB.

Jurisprudența invocată de parată nu are legătura cu cauza și nici cu aceeași folosință. Hotărârea TMB 1389/2014 25.02.2014 din dosarul 20566/3/2012 are ca obiect "constatare aprobare tacită". Reclamantul a chemat Primăria Municipiului București prin primar.

A chemat și instituția Primăriei prin primar pentru deciziile primarului, precum și CGMB pentru Hotărârile CGMB.

Obligația izvorăște din prevederile Lg. 448 /2006 care stipulează la "Art. 7

(1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu handicap revin, în principal, autorităților administrației publice locale unde își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap și, în subsidiar, respectiv complementar, autorităților administrației publice centrale, societății civile și familiei sau reprezentantului legal al persoanei cu handicap.

(2) În baza principiului egalizării șanselor, autoritățile publice competente au obligația să asigure resursele financiare necesare și să ia măsuri specifice pentru ca persoanele cu handicap să aibă acces nemijlocit și neîngrădit la servicii", iar în cazul de față singura autoritatea publică competentă să verifice dacă cel puțin un vehicul de taxi este adaptat pentru scaunul rulant este Primăria MB.

Așadar ceea ce nu realizează autoritatea publică locală, în complementar realizează PMB, accesul și accesibilitatea în taxi-urile pe care le licențiază pentru transport în comun.

Anexează lista de documente pe care PMB le solicită **PENTRU ELIBERAREA AUTORIZAȚIILOR DE TAXI**: a) cerere de eliberare a autorizației taxi; b) dovada deținerii autoturismului (contract de vânzare-cumpărare, factură fiscală, contract de leasing); c) copie de pe certificatul de înmatriculare a autovehiculului deținut în proprietate sau în temeiul unui contract de leasing (însoțit de acordul firmei de leasing necesar pentru desfășurarea activității de transport în regim de taxi); d) copie de pe cartea de identitate a autovehiculului care este utilizat ca taxi; e) copie de pe certificatul de agreare a autovehiculului respectiv, utilizat pentru transportul în regim de taxi, cu viza de valabilitate, emis de Registrul Auto Român; f) dovada că memoria electronică a aparatului de taxat este fiscalizată pe deținătorul legal al autorizației taxi; g) contractul de deservire pentru toate taxiurile utilizate încheiat cu un dispecer taxi autorizat; i) copie de pe asigurarea pasagerilor și bagajelor acestora pentru riscuri, valabilă pentru autovehiculele utilizate; j) certificat fiscal eliberat de Serviciul Impozite și Taxe

DOCUMENTELE NECESARE PENTRU OBTINEREA AUTORIZAȚIEI DE DISPECERAT TAXI: a) cererea persoanei juridice pentru eliberarea autorizației de dispecerat; b) copie de pe certificatul de înmatriculare emis de registrul comerțului; c) dovada îndeplinirii condiției de onorabilitate, respectiv: 1. cazierul judiciar al persoanei desemnate; 2. avizul medico-psihologic al persoanei desemnate; 3. cazierul fiscal al societății comerciale care deține dispeceratul taxi; d) declarație pe propria răspundere a persoanei desemnate să administreze, conform căreia dispeceratul deține baza tehnică necesară, stația de emisie-recepție, frecvența radio protejată, personalul autorizat și spațiile necesare - modelul declarației tip se obține de la Compartimentul

ep(ia l) transport Local;e) copie de pe certificatul de operator radiotelefonist al angajaților
pecceratului taxi, eliberat de autoritatea în domeniul comunicațiilor;f) copie de pe
u accer nța de utilizare a frecvențelor radioelectrice, eliberată de autoritatea în
12 are meniu;g) certificat fiscal eliberat de Serviciul Impozite și Taxe.

icipiul În termen de cinci zile de la data depunerii dosarului la Registratura Primăriei,
licitantul are obligația să se prezinte la autoritatea de autorizare cu documentele
ecum respective, în original, în scopul verificării acestora.

Rezulta ca aceste documente se depun pentru Autorizații Taxi la Direcția
transporturi, Drumuri și Siguranța Circulației din cadrul Primăriei Municipiului
București printr-o direcție din cadrul acesteia, ci nu la " unitatea administrativ
teritoriala, respectiv Municipiul București " așa cum greșit pretinde parata.

Primăria MB verifică aceste documente, precum și dacă fiecare transportator are
cel puțin o mașină adaptată la scaunul rulant, cu modificările înscrise în Cartea de
Identitate a Vehiculului, omologat de RAR.

*Primăria MB are capacitate de folosință și este singura autoritate care are
obligația să elibereze autorizații (licențe) de taxi autoturismelor adaptate pentru
scaunul rulant în conformitate cu Lg. 38 / 2003 privind transportul în regim de taxi și
în regim de închiriere.*

Primăria MB este singura autoritate obligată să îi asigure transportul cu taxi și
reclamantului cu utilizatorul de scaun rulant, în condiții de egalitate cu ceilalți călători
în taxi care nu utilizează scaun rulant prin verificarea legalității înscrierilor în CIV
taxi-urilor.

Rezulta din depoziția paratei, ca reclamantul ca utilizator de scaun rulant nu are,
dreptul să călătorească cu taxi și nu are capacitate de folosință a acestui serviciu public
de transport în orașul în care locuiește, ceea ce este profund nedrept.

Referitor la excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de Primăria MB.

Raportul juridic conflictual nu s-a născut între reclamant și șoferul de taxi, care a
refuzat efectuarea transportului "din lipsa de spațiu" în port-bagajul autoturismului
neadaptat pentru scaunul rulant. Dacă scaunul rulant ar fi fost introdus pe bancheta din
spate, acesta nu ar fi murdărit husa banchetei, dar aceasta alternativă nu a convenit
șoferului deși ar fi compensat lipsa de spațiu din portbagaj.

*Raportul juridic s-a născut atunci când Primăria a autorizat furnizori de servicii
de transport în regim de taxi, să funcționeze ilegal, în detrimentul utilizatorilor de
scaune rulante.*

Raportul juridic s-a născut în momente diferite față de fiecare participant la acest
raport juridic. Raportul juridic nu are doar această întindere sumară pe care o invocă
parata ca să se disculpe, respectiv între reclamant și șoferul de taxi. *Dacă firma SC
Nik&Sun SRL ar fi avut cel puțin o mașină adaptată pentru scaunul rulant, atunci
aceasta ar fi fost întinderea raportului juridic, de la reclamant la primul șofer de taxi
și SRL-ul care a angajat așa un lipsit de o educație primară și bune maniere.*

*Dar nu, firma SC Nik&Sun SRL nu are nici o mașină adaptată la scaunul
rulant și funcționează ilegal, aceasta este problema.*

SC Nik&Sun SRL a fost licențiată de Primăria MB în condiții de ilegalitate. Licența de transport a SC Nik&Sun SRL a fost eliberată fără ca aceasta societate să respecte prevederile art 64 alin (2) Lg 448/2006.

Acest șofer s-a prezentat după ce mamei i se comunicase de către dispecer că firma de dispecerat și nici o firmă de taxi cu care acesta colaborează, nu au nici o mașină adaptată pentru scaunul rulant electric.

Acesta a fost motivul pentru care mama l-a schimbat din scaunul rulant electric (150kg nepliable) care îi asigură autonomie în școală, cu unul manual, pliable, pentru ca acesta se putea depozita între bancheta din spate și scaunul șoferului. Și așa, șoferul tot l-a refuzat.

La revenirea către dispecerat a înțeles că nu numai firma și dispeceratul nu au nicio mașină adaptată de taxi, dar că nici o mașină-taxi adaptată nu există în București.

De aceea s-au mulțumit cu celălalt șofer trimis de dispecer care a fost de acord cu măsuri alternative de transfer de pe scaunul rulant pe scaunul mașinii, depozitarea scaunului rulant în cabina de calatori și a efectuat cursa.

Raportul juridic s-a întins de la șofer, pentru refuzul acestuia, la firma/societatea SC Nik&Sun SRL pe care acesta o reprezintă pentru că șoferul nu a efectuat transportul motivând în mod mincinos că are nevoie de spațiu liber în portbagajul mașinii firmei, la firma de dispecerat pentru că a trimis mașini neadaptate și de aici la Primăria MB pentru că nu există nici o mașină-taxi adaptată în București.

Fiecare dintre parați a comis câte o faptă distinctă, pentru care temeiurile sunt complet diferite și de aceea solicită instanței să privească fapta din petit în integralitatea ei.

Raportul juridic cu Primăria MB este evident.

Dacă PMB ar fi autorizat cel puțin o mașină-taxi adaptată pentru scaunul rulant, atunci ar fi solicitat aceleia să efectueze cursa, ca doar nici reclamantului nu îi convine să piardă orele de la școală și chiar face un efort mare ca să iasă din casa și să se transfere de pe scaunul rulant pe scaunul mașinii, să călătorească fără asigurare, atât reclamantul, cât și bagajele sale (scaunul rulant), iar în situația unui accident să fi strivit de propriul scaun rulant depozitat neadecvat în mașină.

Solicită inversarea sarcinii probei, în temeiul OUG 137/2000 pentru ca Primăria MB să demonstreze că, la data respectivă, există cel puțin un autoturism-taxi adaptat pentru scaunul rulant înmatriculat pe numele firmelor reclamate, care au primit licența de transport de la Primăria MB.

În CIV-ul taxi-ului trebuia făcută mențiunea de către RAR cu adaptarea pe care mașina ar fi trebuit să o aibă, respectiv lift, usa clisanta și spațiu pentru scaunul rulant cu sisteme de siguranță în compartimentul de calatori.

Nu există nici un taxi adaptat în București și nu a existat nici la data incidentului.

Primăria București trebuia să se îngrijească ca există cel puțin un taxi pentru handicapul locomotor grav, utilizatorii de scaun rulant cum este și reclamantul, pentru nevazatori, pentru surzi și să creeze condiții de acces și accesibilitate, mijloace de apel telefonic la dispecerat pentru ca surdo-muti să ceară taxi, mijloace de semnalizare sonoră pentru nevazatori ca să nimerească taxi-ul, precum și spațiu adaptat de

port al utilizatorului de scaun rulant si echipamente de transfer daca pacientul
nu este transferat si nu incapa in vehicul așezat pe scaunul rulant.

Orice lipsa de adaptări si nerespectarea prevederilor legale in materie de handicap
constituie o fapte de discriminare .

Lipsa adaptărilor necesare utilizatorului de scaun rulant in vehiculul -taxi, *lipsa a
cel puțin un taxi adaptat in tot Bucureștiul*, lipsa reglementarilor ce privesc conduita
a vehiculului fata de o persoana aflata in scaun rulant, constituie fapta de discriminare a
Primăriei MB fata de reclamant, pe criteriu de dizabilitate.

Invocă jurisprudenta CEDO Thilmmenos contra Greciei din care rezulta ca
statutul, prin Primăria Capitalei, pentru ca sa nu discrimineze , este obligat sa faca
tratament diferit, in sensul in care sa autorizeze taxi-uri adaptate , pentru persoanele
aflata in situații sensibil diferite , asa cum este acela care utilizează scaun rulant,
calator in taxi.

Aceste adaptări minime rezonabile ale mijloacelor de transport in comun erau
obligatoriu de făcut pana la data de 31 decembrie 2003 , conform OUG 102/1999 , iar
paratele nu si-au respectat acesta obligație.

Referitor la susținerea ca Primăria MB "eliberează autorizații de taxi pentru
mașinile a căror autorizare se solicita ", indiferent daca acestea sunt sau nu sunt
adaptate , este obligația Primăriei MB sa asigure transportul in regim de taxi
utilizatorului de scaun rulant.

Primăria MB trebuie sa verifice CIV -urile taxi-urilor si sa ceara firmelor
autorizate sa dovedească ca au cel puțin o mașina adaptata pentru scaunul rulant.

Legislația in vigoare este îndestulătoare si combate faptele discriminatorii,
respectiv anexa 3 Ordin MT 3/2008, art 21 Legea 38/2003 privind transportul in regim
de taxi si in regim de inchiriere care prevede :

(1) Orice persoana are acces egal si nediscriminatoriu in angajarea serviciilor
unui taxi aflat in poziția Liber, staționar sau in mișcare.

(2) Angajarea serviciilor unui taxi aflat in mișcare in poziția Liber se poate
realiza de către client semnalizând vizibil.

(3) Angajarea serviciilor unui taxi se poate realiza telefonic prin intermediul
unui dispecerat al cărui operator este deținător de licența de execuție.

(4) *Pentru angajarea sau realizarea transportului persoanelor cu handicap
locomotor, cu copii sub doi ani, al persoanelor bolnave sau aflate in imposibilitatea
de a se deplasa, taxiul poate opri si circula in regim special in zone unde circulația
este restricționată, fara a afecta siguranța celorlalți participanți la trafic*

. Numai ca cineva trebuie sa si respecte prevederile legale, iar in fapt toti parații
incalca cate o prevedere legala distincta, si nu in ultimul rand dreptul său de circula cu
taxi.

Fiecare firma de taxi trebuie sa prezinte documente din care sa reiasă ca au cel
puțin o mașina adaptata pentru scaunul rulant, in garajul firmei, disponibila pentru
prima comanda. In fapt, firmele de taxi, iau de la diverse service-uri adrese din care
rezulta ca mașinile sunt adaptate pentru scaunul rulant, cand in fapt acesta nu sunt
adaptate pentru scaunul rulant nici electric , nici manual, nici pliabil si nici nepliabil.
Pentru un acțipild lipit pe mașina , acesta capata statutul de "adaptate" , iar in fapt nu

sunt adaptate pentru scaunul rulant. Aceste presupuse adaptări (actipild) nu au nici o legătură cu scaunul rulant.

Reclamantul nu are cu ce mașina de taxi- adaptat sa circule in București, pentru ca acestea nu exista adaptate la scaunul rulant .Pentru ca acestea sa existe , a formulat prezenta acțiune.

Chiar daca nici unul dintre transportatori, nu ar fi cerut autorizarea/licența de taxi pentru mașina adaptata la scaunul rulant, Primăria MB trebuia sa ceara acestora , să prezinte CIV ale mașinilor adaptate pentru scaunul rulant (cate o mașina , cel puțin , pentru fiecare transportator) conform Directiva UE 2007/46, Regulamentul UE 678/2010 si anexa 9 a Ordinului MTCT 2132/8 dec. 2005 care prevăd in ce trebuie sa constea adaptarea (modificarea structurala a vehiculului).

Art. 62 Lg 448/2006 prevede obligația ca

'(1) Clădirile de utilitate publica, caile de acces, clădirile de locuit construite din fonduri publice, mijloacele de transport in comun si stațiile acestora, taxiurile, vagoanele de transport feroviar pentru calatori si peroanele principalelor stații, spatiile de parcare, străzile si drumurile publice, telefoanele publice, mediul informațional si comunicational vor fi adaptate conform prevederilor legale in domeniu, astfel incat sa permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap.'

Art. 65 Lg 448/2006 prevede ca Primăria Municipiului București sa autorizeze /licentieze in număr de 4% din numărul total al taxi-urilor din parcare Municipiului București,

"(1) In spatiile de parcare de pe langa clădirile de utilitate publica, precum si in cele organizate vor fi adaptate, rezervate si semnalizate prin semn internațional cel puțin 4% din numărul total al locurilor de parcare, dar nu mai puțin de doua locuri, pentru parcare gratuita a mijloacelor de transport pentru persoane cu handicap" .

Primăria MB nu si-a respectat obligația legala de a adapta 4% din parcul de taxi pana la 31 decembrie 2003 si a discriminat in tot acest timp utilizatorii de scaun rulant care au vrut sa călătorească cu taxi si nu au avut nici unul.

Respectarea art 64 alin (2) din Lg 448/2006 coroborat cu art 7 al aceluiași act normativ , cade tot in sarcina Primăriei Municipiului București.

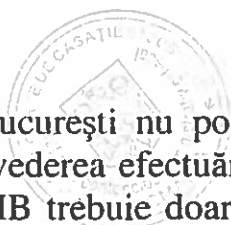
Prevederile Legii 448/2006 au caracter special si se aplica prioritar fata de Legea 38/2003 .

Nu este necesara o armonizare legislativa , ci doar Primăria MB trebuie sa respecte cu prioritate prevederile Legii speciale nr. 448/2006.

Dincolo de textul si litera legii, exista si spiritul acesteia . Iar Legea 448/2006 este prioritara si clara . Parata (Primăria MB) trebuie sa respecte doar litera legii 448/2006.

Legea 38/2003 nu cuprinde reglementari exprese si acest lucru nici nu este necesar . Legislația RAR este cuprinzătoare in materie de adaptări auto. Legiuitorul a eliminat caracterul discriminatoriu al actului normativ (Lg. 38/2003) odată cu prevederile exprese ale art 21, pe care parații l-au incalcat.

Legiuitorul s-a asigurat ca Primăria MB este obligata in temeiul art 7 din LG 448/2006 la respectarea prevederilor speciale conținute in același act normativ.

Susținerea ca Primăria București nu poate autoriza un număr suplimentar de vehicule deja autorizat în vederea efectuării de transport în regim de taxi, nu are nicio legătură cu cauza. Primăria MB trebuie doar să oblige toți transportatorii autorizați să aibă câte o mașină adaptată pentru utilizatorii de scaun rulant, ci nu să emită autorizații noi.

Astfel discriminarea este combătută, reclamantul fiind pus în drepturile de a circula liber cu taxi adaptat, iar transportatorii autorizați vor intra în legalitate privind respectarea prevederilor art. 64 alin (2) din Lg 448/2006.

Primăria București este obligată să intervină astfel încât autorizații să intre în legalitate, în cel mai scurt timp posibil.

Atât prima cât și cea de-a doua mașină nu aveau spațiu legal-adaptat astfel încât reclamantul să circule așezat pe scaunul său rulant electric în siguranță.

Transferul de pe scaunul rulant electric (150 kg) pe bancheta mașinii necesită o tehnologie specială. dorește să călătorească pe scaunul său rulant electric cu care este autonom, ci nu să facă tot felul de modificări la tehnologia cu care se deplasează, să schimbe scaunul electric cu unul manual, pliabil, doar ca să încapă în mașină neadaptată.

Nu poate fi într-atât de previzibil încât să aibă tot felul de fiare ca să îl ajute să ajungă până la destinație, în funcție de tot ce le lipsește autorizațiilor pentru transport în regim de taxi (rampă, lift, loc pentru scaun rulant nepliabil, centura de siguranță, dispozitive de transfer, altele)

Nici cea de-a doua mașină nu a fost adaptată la scaunul rulant. Și de aceea a trebuit să se deplaseze la școală cu un scaun rulant manual pliabil, și să renunțe la autonomia personală, să depindă de terțe persoane pentru transfer de pe un dispozitiv pe altul, să dețin dispozitive de deplasare și de îngrijire la destinație, să aibă acces asigurat la toaletă, toaleta să fie adaptată pentru dispozitivul cu care ajunge la școală, să poată să facă transfer de pe dispozitivul cu care ajunge la școală și până pe vasul de wc, în loc să se deplaseze la școală cu scaunul rulant electric în care are autonomie și nu mai depindă de o altă persoană pentru cele de mai sus.

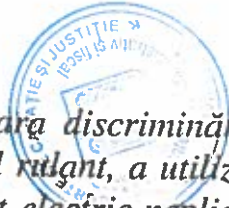
Să fie depuse Cărțile de înmatriculare ale vehiculelor taxi-reclamate pentru ca să se vada că adaptarea la scaunul rulant, nu este legală, acesta nu constă într-un portbagaj gol și un șofer cu bun-simț, ci în modificări structurale ale vehiculului, care se înscricionează în CIV-ul mașinii de către RAR.

Nici una dintre cele două mașini nu avea înscris în CIV vre-o adaptare pentru scaunul rulant în sensul Ordin MTCT 2132/8 dec. 2005, anexa 9, ceea ce se cere prin prezenta acțiune să fie făcut.

Adaptările structurale ale taxi-urilor se fac în service-uri autorizate după reguli clare, ci nu după cum consideră vreun service fie el și autorizat RAR.

Faptul că a ajuns într-o singură zi la școală din cele 9 luni x30 zile =210 zile de școală /pe an, nu este nici un fel de remediere a situației.

Situația ar fi remediata numai în situația în care ar exista mașini adaptate și ar putea ajunge la școală fără să depindă de bunăvoința șoferilor de taxi și de adaptările inexistente.

Repunerea in situația anterioară discriminării este echivalenta cu asigurarea accesului in taxi-adaptat la scaunul rulant, a utilizatorului de scaun rulant- electric nepliabil așezat pe scaunul-rulant-electric-nepliabil, care sa fie cate o mașina adaptata pentru fiecare furnizor .

Discriminarea inca exista si cere sa fie combătută.

Si azi daca solicită taxi, tot mașina neadaptata primește.

Parata considera ca fiind relevanta presupusa culpa a reclamantei si pune abuziv culpa in sarcina reclamantei. Precizează parata ca, culpa generatoare de prejudiciu este aceea "de a nu fi specificat ca este nevoie de un taxi cu suficient loc in portbagaj sustinere care nu are legătura cu cauza si nici nu este adevărata.

Chiar daca portbagajul ar fi fost gol, acesta nici nu este necesar, pentru ca mama nu intenționa sa fie transportat in portbagaj cu scaunul său rulant electric, ci in spațiul de calatori, care ar fi trebuit sa fie adaptat astfel incat sa urce cu scaunul rulant electric in cabina de calatori.

Intr-un mod mincinos , susțin paratele ca mama nu ar fi avut o conversație cu recepționera de la dispecerat pe acesta tema. Cere sa fie puse la dispoziția instanței înregistrările audio ale dispeceratului, din care rezulta fara de tăgada ca mama a avut discuții referitoare la scaunul rulant si adaptările taxi-urilor .

Urmare a conversației cu receptionera, mama l-a ajutat sa se transfere de pe scaunul electric pe ce manual si a trimis un adult la scoală care sa îl supravegheze atâta timp cat este pe scaunul manual. Aceasta persoana (d-na Raducu) adulta urma sa îl ajute la tot ceea ce acesta nu are autonomie si sa stea cu reclamantul atâta vreme cat este lipsit de scaunul rulant electric in scoală.

Despre inversarea sarcinii probei sau singura proba admisibila (cea inversa), paratele (si nici CNCD) nici nu fac vorbire .

Nu reclamantul este obligat sa probeze ca taxi-ul este neadaptat, ci chiar paratele au acesta obligație . Paratele erau obligate sa probeze ca nu l-au discriminat, ca detin mașini adaptate, ca au trimis mașina adaptata la scaunul rulant, ca SC Speed Taxi SRL si SC Nik(5)Sun SRL deține mașina adaptata la scaunul rulant conform CIV de la RAR .

In loc sa instige la nerespectarea legii 448/2006 parata CNCD, Inspecția Sociala si Primăria MB ar trebui sa ia masuri imediate si sa ceara intrarea in legalitate a furnizorilor de servicii de transport in regim taxi.

Problema de drept, care in fapt nu este o problema , ad literam , asa cum greșit susține Primăria MB, nu are nici o legătura cu "relatarea faptelor de către reclamant" . Primăria trebuia sa se autosesizeze si sa verifice singura CIV-urile depuse de transportatori.

La simpla inversare a sarcinii probei se poate constata ca nici unul dintre parați nu respecta prevederile art 64 alin (2) din Lg 448/2006 si nici dreptul constituțional de a circula liber si neingradit in mijloacele de transport in comun in regim de taxi. Acest lucru l-a cerut la CNCD sa fie investigat. CNCD nu a investigat aceasta .

Activitatea CNCD nu are nici o legătura cu combaterea discriminării si, din păcate nici cu constatarea acesteia.

CNC
ultim
rispu
Ac
Dr
ncalcat
H:
N
H
telefor
adapt
CNCL
acest
Senti
prin
OU
este
este
fiec
ba:
sp
el
ac
e:
i

CNCD nu recunoaște criteriul dizabilitate ca fiind unul izvorator de discriminare .
ultimii 14 ani, CNCD nu a fost in stare sa producă nici cel puțin o singura
o mășina nepudenta in materie de disabilitate locomotorie grava la copil .

Activitatea CNCD este canalizata pe genocidul utilizatorului de scaun rulant.

Drepturile la educație si sănătate a utilizatorului de scaun rulant sunt flagrant
incalcate chiar de autoritățile Statului (CNCD, Inspecția Sociala).

Handicapații locomotori, nu sunt o declarați "minoritate".

Nu CNCD este autoritatea indrituita sa stabilească "culpa" .

*Intr-un mod cu totul greșit, CNCD a susținut ca reclamanta nu a specificat la
telefon starea de utilizator de scaun rulant a calatorului si nevoia de port-bagaj
adaptat la scaunul rulant. Acesta susținere se bazează pe o supoziție eronata a
CNCD, ci nu pe fapte reale . Supoziția nu are legătura cu faptele asa cum au existat
acestea .*

Solicită instanței sa stabilească "culpa" si sa detalieze aceste aspecte in cuprinsul
Sentinței, in baza probelor ce vor fi administrate in dosarul de fata si cu respectarea
principiului contradictorialității. In paralel, va formula acțiune in temeiul art 27 din
OUG 137/2000, pentru despăgubiri. Nici o culpa nu aparține reclamantului. Culpa nu
este comuna. Culpa este exclusiv a parașilor, fiecare pentru faptele sale . reclamantuul
este doar victima a acestei discriminări, care se manifesta prin concursul de fapte a
fiecărui parat in parte . Singura sa presupusa culpa este aceea ca are un handicap .

Intr-un mod cu totul greșit Parata Primăria MB si-a formulat întâmpinarea
bazandu-se pe supozițiile false ale CNCD, asa cum este aceea ca reclamanta nu a
specificat ca are nevoie de adaptări speciale pentru calatorul /utilizator de scaun rulant
electric, care ar consta in spațiu in portbagaj . Acest lucru nu are nici o legătura cu
adaptarea taxi-urilor despre care susține reclamantul. Spațiul liber in portbagaj nu
este o adaptare omologata pentru transportul persoanei cu handicap locomotor/USRE.

Legalitatea adaptării taxi-ului nu poate rezulta asa greșit din presupusa
investigație corecta si completa a CNCD, ci doar din rea-credinta .

Din păcate, investigația CNCD este departe de a fi o investigație in sensul in care
acesta urmarea sa delimiteze faptele din care a rezultat incalcare dreptul de circula
liber cu taxi, actiunea-motor a discriminării. CNCD trebuia nu sa faca supoziții
neadevarate , ci sa verifice daca parata are sau nu in parcul de mașini, vreuna (mașina)
adaptata pentru scaunul rulant. La simpla verificare s-ar fi constatat ca nerespectarea
prevederilor art 64 alin (2) din Legea 448 /2006 este izvorul discriminării si ca dreptul
de a circula cu taxi este incalcat din cauza ca nu exista taxi adaptat pentru scaunul
rulant.

Faptele asa cum au fost relatate, sunt de natura de a crea o discriminare" , spune
parata Primăria MB . reclamantul nu a făcut făcut relatări Primăriei MB , ci CNCD .
Primăria nu este indreptatita ca intervină in aceste relatări ale reclamantului (in petit),
ci doar CNCD trebuia sa investigheze daca Faptele asa cum exista , sunt identice cu
cele din relatarea sa, adică aceea (fapta) de a nu exista nici un taxi adaptat in tot
Bucurestiul, este sau nu adevărata, pentru ca acest aspect il relatea. Natura
discriminatorie rezulta din acest simplu adevăr.

Cand nici un taxi nu este adaptat pentru scaunul rulant, atunci utilizatorul scaun rulant este victima discriminării.

Din inversarea sarcinii probei, rezulta si inversarea pârâților cărora le cade sarcina proba. Astfel, din parați la CNCD , aceștia devin presupuși făptuitori ai unor fapte de discriminare, obligați sa probeze ca nu au discriminat.

Investigația CNCD trebuia sa stabilească daca faptele presupușilor discriminatori sunt legale sau nu sunt legale .

CNCD trebuia sa inverseze sarcina probei, sa constate ca niciun taxi nu este adaptat pentru scaunul rulant, sa stabilească cine e vinovat si pentru ca dreptul meu sa circule cu taxi a fost incalcat, CNCD era obligat sa constate si sa sancționeze contravențional făptuitorul, dupa ce preciza in sarcina cui cade culpa . CNCD nu a făcut nimic dintre toate acestea.

Dupa cum a motivat CNCD , acesta mai avea puțin si l-ar fi sancționat pentru că a reclamat sau pentru ca nu a golit portbagajul primului taxi-ului, pentru ca nu a intrat cu scaunul rulant electric in portbagajul primului taxi in locul instalației de gaz , pentru ca nu și-a depozitat scaunul rulant manual intre bancheta din spatele mașinii si scaunul șoferului din cabina de calatori, pentru ca nu a spălat scaunul rulant in fata primului șofer de taxi, pentru ca nu s-a ridicat din scaunul rulant sa urce intr-un taxi neadaptat si pentru ca există cu un handicap locomotor. Alte fapte nu au legătura cu reclamantul.

Solicită a fi înlăturată susținerea CNCD precum ca "reclamanta ...nu a specificat ca are nevoie de un taxi cu suficient loc un port-bagaj pentru transportul căruciorului necesar copilului cu dizabilitate locomotorie " , intrucat reclamanta nu avea de ce sa ceara un portbagaj gol pentru ca reclamanta cunoaște ca acesta circula cu un scaun rulant electric , si nevoia sa speciala este aceea de a fi adaptat taxi-ul, cu un port-bagaj adaptat la scaunul rulant cu omul așezat pe acesta , nevoie care nu este satisfăcuta nici de doua port-bagaje goale si nu are legătura cu goliciunea port-bagajului neadaptat.

Cel de-al doilea taxi nu stiu daca avea port-bagajul gol sau plin cu lucruri, ca nu am folosit nici un portbagaj . Dar al doilea taximetrist, deși nu avea mașina adaptat la scaunul rulant, l-a așezat pe brațe in mașina si a depozitat scaunul rulant manual pliabil intre bancheta din spate si scaunul șoferului, fara ca sa pretindă ca s-ar murdari ceva cu. handicapul .

Deși are un handicap, este foarte curat si ingrijit si dispozitivele sale , la fel. In plus, boala nu este contagioasa si nu produce mizerii.

Intr-un mod cu totul greșit susține parata ca "prin faptul ca prima mașina taxi care a răspuns solicitării reclamantului, nu exista spațiul fizic pentru a transporta căruciorul nu s-a creat discriminare". Parata Primăria MB nici nu poate aprecia daca exista sau nu discriminare . Din păcate , toti dau cu presupusul cand e vorba de constatarea discriminării si nimeni nu se pune in locul său sa inteleaga ce este discriminare si ce nu.

Tocmai aceasta inexistentă de spațiu fizic (una dintre adaptările necesare) pentru a transporta căruciorul rulant electric pe care reclamantul stă așezat in timp ce urc in taxi, precum si in timpul călătoriei si al coborârii din taxi, ii incalca dreptul de circulație libera si este discriminare .

izatorii
le cadu
ri ai un
iminut
nu e
meu
ționez
D nu
tru ch
intra
gaz
rii si
fata
taxi
cu
rat
ui
sa
n
j
i

Sustinerea paratei ca "nici unul dintre participanții la raportul juridic nu a dorit sa transporte persoana așezata pe scaunul rulant in portbagajul taxi-ului" este in afara apectului.

Nici nu dorește sa călătorească in portbagaj, in sa adaptările autovehiculelor de ma in 3,5 tone presupun existenta unui lift care urca in port-bagaj (spațiu destinat pozitarii bagajelor, asa cum este si scaunul rulant electric nepliabil) scaunul rulant electric nepliabil odata cu persoana care se afla așezat pe același scaun rulant electric nepliabil, poziție in care acesta călătorește (in șezut pe scaunul rulant), este asigurat cu asigurari de siguranța ale vehiculului (taxi) de scaunul rulant electric . Portbagajul adaptat face parte din VAN sau mașina Transporter, in care cabina calatorilor este una si aceeași cu port-bagajul. Adică mașina nu este compartimentata.

Parata a vrut sa spună ca "nici unul dintre participanții la raportul juridic nu a dorit sa transporte persoana" si de aceea nu au adaptat nici un taxi in București, ca nu s-ar putea călătoria cu taxi sa fie posibila . Exista un raport de cauzalitate clar intre dorința participanților la raportul juridic si modul in care acesta (dorința) se reflecta in faptele fiecăruia dintre participanții la raportul juridic.

Dreptul de a circula cu taxi, in sa nu este o variabila de dorința participanților la raportul juridic .

Nici respectarea legii (art 64 alin 2 Lg . 448/2006) nu este o variabila de dorința participanților la raportul juridic .

Nici obligația CNCD de a impune "intrarea in legalitate" , ca măsura de combatere a discriminării, nu este o variabila de dorința cuiva .

Plătește ca toata lumea prețul la km . si vrea sa urce in taxi adaptat dupa simpla dorință , ci nu dupa vrerea furnizorului de serviciu de transport public .

Respectă dorințele altora (prețul plătit pentru transport raportat la calitatea serviciului prestat) , dar si alții trebuie sa respecte dorințele sale (aceea de a calatori cu taxi adaptat la scaunul rulant).

Adaptarea la scaunul rulant nu presupune un portbagaj gol, ci modificări structurale ale taxiului, omologate de RAR si înscrise in CIV .

Deliberând asupra excepțiilor lipsei capacității procesuale de folosință a pârâtei Primăriei Mun. București, prin Primarul General, excepțiile lipsei calității procesuale pasive a pârâților Direcția Generală de Asistență Socială a Mun. București, Primăriei Mun. București, prin Primarul General, precum și a pârâtei SC Nik & Sun Company SRL, precum și asupra fondului cauzei, prin prisma susținerilor părților, a probelor administrate, precum și a dispozițiilor legale aplicabile cauzei, Curtea constată următoarele:

În fapt, Curtea constată că prin Hotărârea nr. 126/25.02.2015 pârâțul CNCD a constatat că aspectele sesizate de către reclamant(prin petiția înregistrată sub nr. 2532/09.04.2014, în sensul că angajatul pârâtei SC SPEED TAXI SRL a refuzat să efectueze transportul reclamantului de acasă la școală, întrucât acesta ar transporta persoane iar nu cărucioare cu care aceștia se deplasează, motivat de faptul că își murdărește mașina, persoane reclamante fiind atât pârâțul Andrei Claudiu,

conducător taxi, respectiv pârâta SC NIK & SUN SRL, cu care cealaltă societate (colaborează) nu constituie fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, în motivare, pârâatul CNCD reținând în esență că petentul, prin mail-ul acestuia a solicitat un taxi de la pârâta SC NIK & SUN SRL, fără însă să specifice că avea nevoie de un loc în portbagaj, la fața locului ajungând un taxi aparținând pârâtelor care a arătat că nu deține suficient spațiu în portbagaj pentru căruciorul copilului cu dizabilități locomotorii, dar ar fi anunțat prin stație problema și a solicitat să vină la fața locului un taxi cu suficient spațiu în portbagaj.

După redarea disp. art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000 și a principiilor jurisprudențiale din cauza Thlimmenos împotriva Greciei, CNCD a concluzionat că petentul nu ar fi specificat prin telefon că ar avea nevoie de un taxi cu suficient spațiu în portbagaj pentru transportul căruciorului necesar acestuia, nearătând că ar avea nevoie de un tratament diferit pentru o situație diferită, în aceste condiții neputându-se constata existența unei diferențieri prin urmare nici a unei discriminări.

În continuare, pârâatul CNCD a reținut că pentru o persoană cu dizabilități sau o persoană asociată unei astfel de persoane ar fi umiltoare să dea informații privind dizabilitatea, prin urmare se consideră că pentru a chema în taxi unei persoane cu dizabilități nu ar fi nevoie de precizări privind dizabilitatea, pur și simplu trebuie solicitat un taxi cu suficient spațiu în portbagaj, iar firmele reclamate nu sunt obligate să aibă toate mașinile cu un portbagaj voluminos, dar trebuie să aibă întotdeauna mașini disponibile pentru transportul persoanelor cu dizabilități, prin urmare faptele reclamante nu constituie discriminare a reclamantului, constatându-se că nu este cazul aplicării unei amenzi în sarcina persoanelor reclamate.

În drept, Curtea constată că potrivit art. 1 și 2 din OG nr. 137/2000 „ (1) În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege.

(2) **Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:** a) dreptul la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești și a oricărui altui organ jurisdicțional; b) dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor din partea oricărui individ, grup sau instituție; c) drepturile politice, și anume drepturile electorale, dreptul de a participa la viața publică și de a avea acces la funcții și demnități publice; d) **drepturile civile, în special:** (i) **dreptul la libera circulație** și la alegerea reședinței; (ii) dreptul de a părăsi țara și de a se întoarce în țară; (iii) dreptul de a obține și de a renunța la cetățenia română; (iv) dreptul de a se căsători și de a-și alege partenerul; (v) dreptul de proprietate; (vi) dreptul la moștenire; (vii) dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie; (viii) dreptul la libertatea de opinie și de exprimare; (ix) dreptul la libertatea de întrunire și de asociere; (x) dreptul de petiționare; e) drepturile economice, sociale și culturale, în special: (i) dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare; (ii) dreptul de a înființa sindicate și de a se afilia unor sindicate; (iii) dreptul la locuință; (iv) dreptul

sănăta
educa
calitate
serviciul
(3
persoan
(4
anunțat
A
deosebi
limbă,
boală c
precum
recuno
a liber
economi
(
la alin.
practic
prevăz
criteri
atinge
favori
degra
grup
preze
criter
orien
refug
ostil.
mult
răsp
întră
ord
cu f
dre
priv

ajutate, la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale; (v) dreptul de educație și la pregătire profesională; (vi) dreptul de a lua parte, în condiții de egalitate, la activități culturale și sportive; **f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice.**

(3) Exercițarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.

(4) **Orice persoană fizică sau juridică are obligația să respecte principiile enunțate la alin. (2).**

ART. 2- (1) Potrivit prezentei ordonanțe, **prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.**

(2) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

(4) **Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.**

(5) Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

(6) Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe două sau mai multe criterii prevăzute la alin. (1) constituie circumstanță agravantă la stabilirea răspunderii contravenționale dacă una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intră sub incidența legii penale.

(7) Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

(8) Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.

(9) Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând

asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

(10) În înțelesul prezentei ordonanțe, eliminarea tuturor formelor de discriminare se realizează prin:

a) prevenirea oricăror fapte de discriminare, prin instituirea unor măsuri speciale, inclusiv a unor acțiuni afirmative, în vederea protecției persoanelor defavorizate care nu se bucură de egalitatea șanselor;

b) mediere prin soluționarea pe cale amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii unor acte/fapte de discriminare;

c) sancționarea comportamentului discriminatoriu prevăzut în dispozițiile alin. (1) - (7).

(11) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1) - (7) atrage răspunderea civilă, **contravențională** sau penală, după caz, în condițiile legii.”

Totodată, Curtea reține că potrivit art. 10 alin. 1 lit g din același act normativ „**Constituie contravenție**, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, **discriminarea unei persoane fizice**, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o **categorie defavorizată**, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: g) **refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace;**”.

În plus, Curtea reține că potrivit disp. art.20 din același act normativ „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

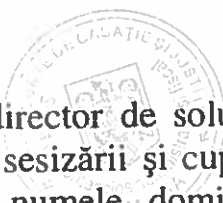
(2) Consiliul soluționează sesizarea prin hotărâre a Colegiului director prevăzut la art. 23 alin. (1).

(3) Prin cererea introdusă potrivit alin. (1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.

(4) Colegiul director al Consiliului dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților nu împiedică soluționarea sesizării.

(5) Acțiunea de investigare întreprinsă de Colegiul director se desfășoară la sediul instituției sau în alt loc stabilit de acesta.

(6) Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(7) Hotărârea Colegiului director de soluționare a unei sesizări se adoptă în termen de 90 de zile de la data sesizării și cuprinde: numele membrilor Colegiului director care au emis hotărârea, numele, domiciliul sau reședința părților, obiectul sesizării și susținerile părților, *descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt și de drept care au stat la baza hotărârii Colegiului director*, modalitatea de plată a amenzii, dacă este cazul, calea de atac și termenul în care aceasta se poate exercita.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 30 de zile de la adoptare și produce efecte de la data comunicării.

(9) *Hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.*

(10) *Hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.*”, iar potrivit art. 26-27 din OG nr. 137/2000 ”

ART. 26- (1) **Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6 - 9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.**

(2) Consiliul sau, după caz, instanța de judecată poate obliga partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice, în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare, respectiv al sentinței judecătorești.

(3) *Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.*

(4) Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de 6 luni de la data soluționării petiției de către Consiliu.

(5) La cererea agenților constatare, reprezentanții legali ai autorităților și instituțiilor publice și ai agenților economici supuși controlului, precum și persoanele fizice au obligația, în condițiile legii:

a) să pună la dispoziție orice act care ar putea ajuta la clarificarea obiectivului controlului;

b) să dea informații și explicații verbale și în scris, după caz, în legătură cu problemele care formează obiectul controlului;

c) să elibereze copiile documentelor solicitate;

d) să asigure sprijinul și condițiile necesare bunei desfășurări a controlului și să-și dea concursul pentru clarificarea constatărilor.

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (5) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei.

ART. 27- (1) Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului.

(4) *Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.*

(5) La cerere, instanța poate dispune retragerea sau suspendarea de către autoritățile emitente a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatoare, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului.”

De asemenea, Curtea va reține că potrivit art. 1-8 din Legea nr. 448/2006, în forma în vigoare la data emiterii actului administrativ atacat „ART. 1- Prezenta lege reglementează drepturile și obligațiile persoanelor cu handicap acordate în scopul integrării și incluziunii sociale a acestora.

ART. 2- (1) Persoanele cu handicap sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale.

(2) De dispozițiile prezentei legi beneficiază copiii și adulții cu handicap, cetățeni români, cetățeni ai altor state sau apatrizi, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul ori reședința în România.

ART. 3- Protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap au la bază următoarele principii: a) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului; b) **prevenirea și combaterea discriminării**; c) egalizarea șanselor; d) egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă; e) solidaritatea socială; f) responsabilizarea comunității; g) subsidiaritatea; h) adaptarea societății la persoana cu handicap; i) interesul persoanei cu handicap; j) abordarea integrată; k) parteneriatul; l) **libertatea opțiunii și controlul sau decizia asupra propriei vieți, a serviciilor și formelor de suport de care beneficiază**; m) abordarea centrată pe persoană în furnizarea de servicii; n) protecție împotriva neglijării și abuzului; o) alegerea alternativei celei mai puțin restrictive în determinarea sprijinului și asistenței necesare; p) **integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap, cu drepturi și obligații egale ca toți ceilalți membri ai societății.**

ART. 4- *Autoritățile publice, furnizorii de servicii sociale, reprezentanții societății civile, precum și persoanele fizice și juridice responsabile de aplicarea prezentei legi au obligația să promoveze, să respecte și să garanteze drepturile persoanei cu handicap, stabilite în concordanță cu prevederile Cartei sociale europene revizuite, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, precum și cu celelalte acte interne și internaționale în materie la care România este parte.*

ART. 5

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații: 1. acces neîngrădit al persoanei cu handicap - accesul fără limitări sau

1. *accesibilitate* - ansamblul măsurilor și lucrări de adaptare a mediului fizic, precum și a mediului informațional și comunicațional conform nevoilor persoanelor cu handicap, factor decisiv în exercitarea a drepturilor și de îndeplinire a obligațiilor persoanelor cu handicap în societate; 2. *adaptare* - procesul de transformare a mediului fizic și informațional, a produselor sau sistemelor, pentru a le face disponibile și persoanelor cu handicap; 3. *adaptare rezonabilă la locul de muncă* - totalitatea modificărilor efectuate de angajator pentru a facilita exercitarea dreptului la muncă al persoanei cu handicap; presupune modificarea programului de lucru, achiziționarea de echipament, dispozitive și tehnologii asistive și alte măsuri asemenea; 4. *angajare asistată* - creșterea și susținerea de angajare care facilitează munca în locuri de muncă obișnuite de pe piața competitivă a muncii și care presupune oferirea de sprijin în căutarea locului de muncă și la locul de muncă, transport, tehnologii ajutătoare, instruire, specializare; 5. *asistent personal* al persoanei cu handicap grav - persoana care supraveghează, acordă asistență și îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav, pe baza planului de recuperare pentru copilul cu handicap, respectiv a planului individual de servicii al persoanei adulte cu handicap; 6. *asistent personal profesionist* - persoana fizică atestată care asigură la domiciliul său îngrijirea și protecția adultului cu handicap grav sau accentuat, aflat în condițiile precizate de lege; 7. *asistență vie* - include asistența animală, ca de exemplu, câinele-ghid; 8. *atelier protejat* - spațiul adaptat nevoilor persoanelor cu handicap, unde acestea desfășoară activități de formare, dezvoltare și perfecționare a abilităților; poate funcționa în locații din comunitate, în centre de zi, în centre rezidențiale și în unități de învățământ speciale; 9. *bugetul personal complementar* - stabilește limitele cheltuielilor personale din cursul unei luni, în funcție de gradul de handicap, pentru plata taxei de abonament radio/TV, a abonamentului telefonic cu impulsuri incluse și a taxei pentru abonamentul la curentul electric; 10. *căi și mijloace de acces* - elementele prin care se asigură accesul în clădirile publice și care asigură posibilitatea deplasării persoanelor cu handicap în interiorul clădirii; 11. *cerințe educative speciale* - necesitățile educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă de tip medical, social etc.; 12. *clădiri de utilitate publică* - clădirile aparținând instituțiilor publice și private care oferă populației diferite tipuri de servicii; 13. *comisie de evaluare a persoanelor adulte cu handicap* - organul de specialitate fără personalitate juridică în subordinea consiliilor județene, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, ale cărei atribuții principale sunt stabilite prin prezenta lege; 14. *contractare* - procedura de finanțare/cofinanțare de către autoritățile administrației publice locale a serviciilor sociale realizate de furnizorii privați de servicii sociale, acreditați în condițiile legii; 15. *dizabilitate* - termenul generic pentru afectări/deficiențe, limitări de activitate și restricții de participare, definite conform Clasificării internaționale a funcționării, dizabilității și sănătății, adoptată și aprobată de Organizația Mondială a Sănătății, și care relevă aspectul negativ al interacțiunii individ-context; 16. *egalizarea șanselor* - procesul prin care diferitele structuri sociale și de mediu,

infrastructura, serviciile, activitățile informative sau documentare devin disponibile persoanelor cu handicap; 18. **incluziune socială** - setul de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, logopediei, educației, sănătății, informării și comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, destinate combaterii excluziunii sociale; 19. indemnizație lunară - prestație socială lunară reprezentând sume de bani acordate persoanelor cu handicap de naștere să faciliteze egalizarea de șanse, asigurarea unei vieți autonome și favorizarea incluziunii lor sociale; 20. integrare socială - procesul de interacțiune dintre individ sau grup și mediul social, prin intermediul căruia se realizează un echilibru funcțional al părților; 21. însoțitor - persoana care acompaniază persoana cu handicap și care beneficiază de drepturi în condițiile prevăzute de lege; 22. loc de muncă protejată - spațiul aferent activității persoanei cu handicap, adaptat nevoilor acesteia, care include cel puțin locul de muncă, echipamentul, toaleta și căile de acces; 23. manager de caz - membrul echipei pluridisciplinare care coordonează, monitorizează și evaluează îndeplinirea planului individual de servicii, precum și măsurile luate în legătură cu adultul cu handicap; 24. plan individual de servicii - documentul care fixează obiective pe termen scurt, mediu și lung, precizând modalitățile de intervenție și sprijin pentru adulții cu handicap, prin care se realizează activitățile și serviciile precizate în programul individual de reabilitare și integrare socială; 25. program individual de reabilitare și integrare socială - documentul elaborat de comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, în care sunt precizate activitățile și serviciile de care adultul cu handicap are nevoie în procesul de integrare socială; 26. **reprezentant legal** - părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile față de persoana cu handicap; 27. **șanse egale** - rezultatul procesului de egalizare a șanselor, prin care diferitele structuri ale societății și mediului sunt accesibile tuturor, inclusiv persoanelor cu handicap; 28. **tehnologie asistivă și de acces** - tehnologia care asigură accesul cu șanse egale al persoanelor cu handicap la mediul fizic, informațional și comunicațional; 29. unitate protejată autorizată - operatorul economic de drept public sau privat, cu gestiune proprie, în cadrul căruia cel puțin 30% din numărul total de angajați cu contract individual de muncă sunt persoane cu handicap.

ART. 6- **Persoanele cu handicap beneficiază de drepturi la:** a) ocrotirea sănătății - prevenire, tratament și recuperare; b) educație și formare profesională; c) ocuparea și adaptarea locului de muncă, orientare și reconversie profesională; d) asistență socială, respectiv servicii sociale și prestații sociale; e) locuință, amenajarea mediului de viață personal ambiant, **transport**, acces la mediul fizic, informațional și comunicațional; f) petrecerea timpului liber, acces la cultură, sport, turism; g) asistență juridică; h) facilități fiscale; i) evaluare și reevaluare prin examinarea la domiciliu a persoanelor nedeplasabile de către membrii comisiei de evaluare, la un interval de 2 ani.

ART. 7- (1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu handicap revin, în principal, **autorităților administrației publice locale unde își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap și, în subsidiar, respectiv complementar,**

...tăților
...zentant
(2) În
...gația să
...soanele
ART
...orități
...ndițiile
...ndicap.
(2)
...igură n
(3)
...entru
...eguvei
...care de
În
forma
„ART
infor
măsu
pent
b) s
con
pre
ha
re
te
f
f

autorităților administrației publice centrale, societății civile și familiei sau reprezentantului legal al persoanei cu handicap.

(2) În baza principiului egalizării șanselor, **autoritățile publice competente au obligația să asigure resursele financiare necesare și să ia măsuri specifice pentru ca persoanele cu handicap să aibă acces nemijlocit și neîngrădit la servicii.**

ART. 8- (1) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și celelalte autorități publice centrale și locale au obligația să asigure, potrivit prezentei legi, condițiile necesare pentru integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap.

(2) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap elaborează politici și asigură monitorizarea și controlul respectării drepturilor persoanelor cu handicap.

(3) În vederea realizării dispozițiilor prevăzute la alin. (2), Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap poate încheia parteneriate cu organizații neguvernamentale ale persoanelor cu handicap, care reprezintă interesele acestora sau care desfășoară activități în domeniul promovării și apărării drepturilor omului.”

În plus, Curtea reține că potrivit disp. art. 61, 62 și 64 din Legea nr. 448/2006, în

forma în vigoare la data emiterii actului administrativ atacat de către reclamant „ART. 61- În vederea asigurării accesului persoanelor cu handicap la mediul fizic, informațional și comunicațional, **autoritățile publice au obligația să ia următoarele măsuri specifice:** a) să promoveze și să implementeze conceptul **Acces pentru toți, pentru a împiedica crearea de noi bariere și apariția unor noi surse de discriminare;** b) să sprijine cercetarea, dezvoltarea și producția de noi tehnologii de informare și comunicare și **tehnologii asistive;** c) să recomande și să susțină introducerea în pregătirea inițială a elevilor și studenților a unor cursuri referitoare la problematica handicapului și a nevoilor acestora, precum și la diversificarea modalităților de realizare a accesibilității; d) să **faciliteze accesul persoanelor cu handicap la noile tehnologii;** e) să asigure accesul la informațiile publice pentru persoanele cu handicap; f) să asigure interpreți autorizați ai limbajului mimico-gestual și ai limbajului specific persoanelor cu surdocecitate; g) să proiecteze și să deruleze, în colaborare sau în parteneriat cu persoanele juridice, publice ori private, programe de accesibilitate sau de conștientizare asupra importanței acesteia.

ART. 62- (1) Clădirile de utilitate publică, căile de acces, clădirile de locuit construite din fonduri publice, mijloacele de transport în comun și stațiile acestora, **taxiurile, vagoanele de transport feroviar pentru călători și persoanele principalelor stații, spațiile de parcare, străzile și drumurile publice, telefoanele publice, mediul informațional și comunicațional vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap.**

(2) Clădirile de patrimoniu și cele istorice se vor adapta, cu respectarea caracteristicilor arhitectonice, conform prevederilor legale în domeniu.

(3) Costurile lucrărilor necesare pentru realizarea adaptărilor prevăzute la alin. (1) și (2) **se suportă din bugetele autorităților administrației publice centrale sau locale și din sursele proprii ale persoanelor juridice cu capital privat, după caz.**

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația să includă reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap sau ai organizațiilor

neguvernamentale ale persoanelor cu handicap în comisiile de recepție a lucrărilor de construcție ori de adaptare a obiectivelor, prevăzute la alin. (1) și (2).

ART. 64- (1) Pentru a facilita accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap la transport și călătorie, până la 31 decembrie 2010, autoritățile administrației publice locale au obligația să ia măsuri pentru:

- a) adaptarea tuturor mijloacelor de transport în comun aflate în circulație;
- b) adaptarea tuturor stațiilor mijloacelor de transport în comun conform prevederilor legale, inclusiv marcarea prin pavaj tactil a spațiilor de acces spre ușa de intrare în mijlocul de transport;
- c) montarea panourilor de afișaj corespunzătoare nevoilor persoanelor cu handicap vizual și auditiv în mijloacele de transport public;
- d) imprimarea cu caractere mari și în culori contrastante a rutelor și a indicativelor mijloacelor de transport în comun.

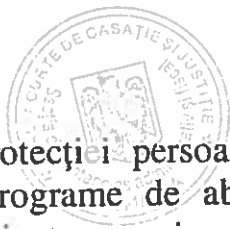
(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, toți operatorii de taxi au obligația să asigure cel puțin o mașină adaptată transportului persoanelor cu handicap care utilizează fotoliul rulant.

(3) Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu handicap și a dispozitivului de mers.

(4) Până la data de 31 decembrie 2007, autoritățile administrației publice locale competente au obligația să ia măsuri pentru: a) adaptarea trecerilor de pietoni de pe străzile și drumurile publice conform prevederilor legale, inclusiv marcarea prin pavaj tactil; b) montarea sistemelor de semnalizare sonoră și vizuală la intersecțiile cu trafic intens. (5) Câinele-ghid care însoțește persoana cu handicap grav are acces liber și gratuit în toate locurile publice și în mijloacele de transport. (6) Până la data de 31 decembrie 2010, administratorii infrastructurii feroviare și operatorii de transport feroviar au următoarele obligații: a) să adapteze cel puțin un vagon și stațiile principale de tren, pentru a permite accesul persoanelor cu handicap care utilizează fotoliul rulant; b) să marcheze prin pavaj tactil contrastant căile spre persoanele de îmbarcare, ghișee sau alte utilități.”

Pe de altă parte, Curtea reține că potrivit disp. art. 79-80 din Legea nr. 292/2011 „1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități reprezintă o obligație pentru autoritățile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public și privat, precum și pentru toți cetățenii din România. (2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, are obligația de a asigura măsurile specifice de protecție și de asistență socială, în conformitate cu nevoile particulare ale persoanelor cu dizabilități, precum și în funcție de situația familială și socio-economică a acestora.

(3) În baza principiului asigurării de oportunități egale, autoritățile publice competente au obligația să asigure toate măsurile necesare destinate persoanelor cu dizabilități în scopul: a) accesului nemijlocit și neîngrădit la educație, sănătate, ocupare, justiție, precum și la toate tipurile de servicii publice de interes general și servicii sociale; b) facilitării participării active la viața comunității din care face parte persoana și a societății în general.

crărilor
indicat
și public
afie;
conform
ușă de
lor cu
și n
toți
ului
ura
le
de
ij
:

(4) O componentă prioritară a protecției persoanelor cu dizabilități privește asigurarea și facilitarea accesului la programe de abilitare/reabilitare, dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale, **precum și la echipamente tehnice asistive care să faciliteze viața de zi cu zi a persoanelor cu dizabilități, activitățile lor de studiu și cele profesionale.**

Articolul 80 (1) Pentru protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, autoritățile publice au obligația să includă nevoile speciale ale acestei categorii de persoane în toate politicile publice, strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană sau locală, precum și în programele guvernamentale.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și orice persoană juridică de drept public sau privat au obligația de a asigura servicii de informare și documentare accesibile persoanelor cu dizabilități.”, iar potrivit art. 112 alin. 3 lit. c și d), respectiv art. 113 din același act normativ „(3) În domeniul organizării, administrării și acordării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții principale: c) inițiază, coordonează și aplică măsurile de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială în care se pot afla anumite grupuri sau comunități; d) identifică familiile și persoanele aflate în dificultate, precum și cauzele care au generat situațiile de risc de excludere socială;

Art. 113-(1) În aplicarea atribuțiilor prevăzute la art. 112 autoritățile administrației publice locale înființează structuri specializate denumite servicii publice de asistență socială și organizează, în aparatul de specialitate al consiliului județean/al primarului, compartimentul responsabil de contractarea serviciilor sociale. (2) Serviciile publice de asistență socială se organizează în subordinea consiliilor județene, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București și Consiliului General al Municipiului București, la nivel de direcție generală. (3) Serviciile publice de asistență socială se organizează în subordinea consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, la nivel de direcție. (4) La nivelul comunelor, serviciile publice de asistență socială se organizează ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului. (5) Regulamentele-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și structura orientativă de personal a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, urmând ca regulamentul propriu, organigrama și statul de funcții să fie aprobate prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.”

Cu referire la excepția lipsei capacității procesuale de folosință a pârâtei Primăriei Mun. București, prin Primarul General, Curtea constată că este neîntemeiată urmând a fi respinsă având în vedere că din perspectiva aplicării art. 1 din Legea nr. 554/2004, precum și a atribuțiilor specifice prevăzute în competența funcțională a acestei pârâte conform dispozițiilor Legii nr. 38/2003, subzistă capacitatea sa administrativă în privința autorizării activității de transport în regim de taxi, singura relevantă sub aspectul dedus judecării, respectiv nerespectarea atribuțiilor prevăzute de lege pentru respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, în special la beneficierea de serviciile de transport în regim taxi în condițiile asigurării unui sistem adaptat nevoilor unor asemenea persoane, beneficiu recunoscut în mod expres de dispozițiile

legale evocate anterior, neavând relevanță capacitatea de folosință a drepturilor civile pârâtei, ca modalitate de organizare și funcționare, față de specificul litigiului contencios administrativ.

De asemenea, vor fi respinse ca neîntemeiate și excepțiile lipsei calității procesuale pasive a pârâților Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București, Primăriei Mun. București, prin Primarul General, precum și a pârâtei SC Nik & Sun Company SRL astfel cum au fost invocate de către pârâții în cauză, având în vedere că există o identitate pe de o parte, între persoana acestor pârâți și autoritățile publice cărora legea le-a stabilit (în funcție de nivelul și statutul fiecăreia dintre autoritățile publice chemate în judecată) în sarcină îndeplinirea obligațiilor legale specifice privind eliminarea oricăror discriminări în exercitarea drepturilor persoanelor cu dizabilități locomotorii de a beneficia de transportul în regim taxi în mod corespunzător mijloacelor de deplasare adaptate nevoilor acestor persoane, fără a fi necesară o adaptare a acestora față de mijloacele de transport, ci exclusiv o adaptare a acestora din urmă față de nevoile de deplasare ale persoanelor având aceste dizabilități locomotorii, iar pe de altă parte, pârâta societate comercială în cauză, reclamată în fața CNSC pentru discriminarea pretinsă de către reclamantă, în modalitatea faptică prezentată în cadrul plângerii adresată pârâtului CNSC, aceasta în calitate de operator de transport în regim de taxi, calitate care nu a fost contestată de către pârâta în cauză, susținând însă că o astfel de discriminare nu a fost săvârșită în privința reclamantului, susținere care însă nu este relevantă sub aspectul analizării calității procesuale pasive, ci exclusiv a fondului cauzei.

Pe de altă parte, pe fondul cauzei, Curtea constată că în mod formal și nelegal CNCD a reținut că faptele reclamante nu constituie discriminare, urmând a fi admisă în parte acțiunea în limitele și pentru considerentele care urmează:

Astfel potrivit plângerii adresată CNCD, reclamantul prin reprezentantul său legal, având o dizabilitate locomotorie necontestată de către pârâți a pretins că i-a fost refuzat și în continuare îi este refuzat accesul liber la serviciile de transport public în regim de taxi, urmare a împrejurării că deși deține și utilizează un cărucior electric nepliabil, adaptat nevoilor reclamantului, în virtutea căruia acesta beneficiază de o anumită independență de deplasare, neavând nevoie de prezența permanentă a unui însoțitor pentru a se deplasa cu acest tip de cărucior, totuși nu se poate deplasa cu aceste mijloace de transport urmare a împrejurării că cele două pârâte nu dețin un vehicul adaptat unui astfel de cărucior, nepliabil, astfel încât să poată asigura în mod efectiv și liber persoanelor având aceste deficiențe locomotorii posibilitatea de deplasare și de a utiliza aceste mijloace de transport în mod neîngrădit, posibilitate recunoscută pe deplin însă tuturor celorlalte persoane care nu suferă de aceste deficiențe.

În acord cu această susținere, reclamantul a mai pretins și că pârâții autorități publice locale nu și-au îndeplinit toate obligațiile prevăzute de lege, în modalitatea evocată pe larg anterior în privința recunoașterii accesului său liber la mijloace de transport în regim de taxi adaptate nevoilor speciale, de a impune tuturor operatorilor locali de transport în regim de taxi respectarea pe deplin acestei obligații legale de asigurare a unui vehicul special adaptat nevoilor persoanelor având această deficiență locomotorie, fără a fi nevoie de o justificare a situației acestor persoane pentru

lizarea a
loacelor
Cu pr
nstată c
plice of
e nevoi
e deplas
autonom
tama re
are îns
celorlat
concluz
situație
taxi, d
căruciu
P
contre
invoc
urmă
nefii
prez
serv
prir
trar
aut
tra
cc
d
P
a

area acestor mijloace de transport, respectiv pentru adaptarea acestor persoane
a acestor mijloace de transport deja aflate în circulație pe plan local.

Cu privire la cele care au constituit obiectul plângerii adresată CNCD, Curtea
constată că această autoritate administrativă, deși a constatat că pârâțul a fost nevoit să
solicite operatorului de transport, atât prin dispecer, cât conducătorului auto, faptul că
este nevoie pentru deplasare de un mijloc de transport taxi adaptat special nevoilor sale
de deplasare cu ajutorul căruciorului electric nepliabil, care îi asigură acestuia o deplină
autonomie de deplasare și fără a fi nevoit să fie asistat și ajutat în permanență fie de
numa reclamantului, fie de un însoțitor permanent care să susțină căruciorul pliabil,
care însă nu asigură reclamantului independența de deplasare specifică însă tuturor
celorlalte persoane care nu suferă de astfel de dizabilități locomotorii, totuși a
concluzionat că reclamantul nu a fost supus unei fapte de discriminare urmare a
situației sale, arătând că în fapt ar fi beneficiat de efectuarea serviciului de transport
taxi, deși inițial nu a solicitat un taxi cu un portbagaj mai mare care să cuprindă
căruciorul pliabil, iar nu cel electric nepliabil.

Prin urmare, se constată că raționamentul expus de pârâțul CNCD este
contradictoriu, atât cu situația de fapt reținută, cât și mai ales față de dispozițiile legale
invocate de către reclamantul-petent și neanalizate de către pârâțul în cauză, acesta din
urmă reținând în mod artificial că în fapt fapta reclamată nu subzistă, reclamantul
nefiind discriminat, fără însă a observa dispozițiile legale evocate anterior în cuprinsul
prezentei și care consacră în mod evident dreptul reclamantului de a beneficia de
serviciul de taxi adaptat nevoilor sale de deplasare, cu asigurarea deplinei autonomii,
prin intermediul unui cărucior electric, care însă nu este pliabil și care nu poate fi
transportat separat de utilizatorul său, cărucior care asigură nu numai o deplină
autonomie reclamantului, dar și siguranță de deplasare în interiorul mijlocului de
transport.

Din această perspectivă, Curtea apreciază că pârâțul CNCD cu exces de putere a
constatat că faptele reclamate de către petent nu constituie discriminare în sensul
dispozițiilor OG nr. 137/2000, deși potrivit dispozițiilor legale amintite revenea
pârâților în calitate de operatori de transport în regim de taxi obligația legală de a
asigura în favoarea acestor persoane transportul în această modalitate, prin punerea la
dispoziție a unui vehicul adaptat nevoilor speciale ale unor astfel de persoane, fără ca
acestea să justifice motivul solicitării acestor mijloace de transport și fără a fi nevoite
să fie expuse în public unei imagini care însă nu concordă cu demnitatea umană și
dreptul la asigurarea permanentă a acesteia, în condiții de deplină egalitate cu toți
ceilalți beneficiari ai acestor servicii.

Totodată, Curtea constată că în această privință subzistă elementele constitutive
ale faptei de discriminare prevăzută de art. 10 lit. g) din O.G. nr. 137/2000 constând în
„discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței
acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă,
naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv
din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză
prin: g) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile

oferite de companiile de transport în comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace”.

În plus, se reține că reclamantul a fost discriminat de către pârâtele societăților comerciale în modalitatea excluderii, pe criteriul apartenenței acestuia la o categorie socială sau defavorizată-persoană suferind de o dizabilitate locomotorie, care nu se poate deplasa în condiții aproximativ egale cu toate celelalte persoane decât cu ajutorul unui cărucior electric nepliabil, fără a fi nevoie de prezența unui însoțitor permanent- de la deplasarea cu ajutorul mijlocului de transport în regim de taxi, adaptat însă nevoilor reclamantului, drept care este consacrat în mod expres în dispozițiile legale menționate pe larg anterior și neanalizate de către pârâțul CNCD și necombătute de către ceilalți pârâți.

Totodată, se constată că această excludere nu este prevăzută de lege și nici nu este justificată de motive obiective și rezonabile-pârâții neinvocând absența unor dispoziții legale în sensul invocat de către reclamant și reținute de instanță, respectiv a unor motive care ar genera o imposibilitate absolută de asigurare la dispoziția persoanelor având aceste dizabilități locomotorii a unor vehicule tip taxi adaptate nevoilor de transport cu ajutorul unor astfel de cărucioare care asigură autonomie deplină de deplasare fără a fi necesară prezența unor însoțitori permanenți.

De asemenea, se reține că impunerea unei astfel de restricții, restrângeri sau excluderi a reclamantului nu este proporțională față de scopul pentru care sunt autorizate operatorii de transport în regim de taxi chemați în judecată în calitate de pârâți, precum și față de obligațiile stabilite în sarcina pârâților autorități publice locale de a impune operatorilor de transport în regim de taxi îndeplinirea unei astfel de obligații prevăzută în mod expres de lege, prin autorizarea efectuării acestor activități numai cu respectarea drepturilor acestor persoane de a beneficia cel puțin de serviciile unui astfel de vehicul adaptat prin construcție nevoilor de deplasare ale persoanelor care utilizează aceste tipuri de cărucioare electrice nepliabile, facilități care sunt asigurate atât prin accesul în cadrul instituțiilor publice, cât și în mijloacele de transport în comun, cu excepția taxi-urilor.

Din această perspectivă, justificarea operatorului de transport taxi în sensul că legea nu prevede posibilitatea autorizării unor microbuze în regim de taxi nu poate fi reținută, nefăcând dovada că o astfel de imposibilitate legală subzistă, dispozițiile legale menționate în cuprinsul prezentelor considerente consacrand obligația expresă atât a autorităților publice, cât și a operatorilor de transport în regim de taxi de a pune la dispoziția eventualilor beneficiari din categoria reclamantului un astfel de vehicul special adaptat nevoilor speciale de adaptare, luând în considerare și împrejurarea că acest tip de serviciu de transport este unul de tip public, prin urmare în beneficiul tuturor persoanelor aflate pe raza teritorială a Mun. București, fără nicio discriminare pentru un anumit criteriu, astfel încât regimul juridic imperativ impune o obligație necondiționată în sarcina acestora.

Totodată, Curtea constată că însăși reclamantul a susținut că nu dorește în fapt gratuitatea asigurării unui astfel de vehicul adaptat nevoilor sale speciale de deplasare, ci doar cu plata contravalorii acestuia, însă în condiții de egalitate cu ceilalți beneficiari ai serviciului de transport în regim de taxi, fără nicio discriminare, nefăcându-se

vada că
rsoane
ivității
În co
mpeter
ribuții
late în
ranspor
nevoilor
le trar
anctio
caracte
deplas
I
LETC
EDO

trata
afla
dist
pro
și c
și

st
d
a
c
1

...ada că achiziționarea unui singur mijloc de transport destinat nevoilor unei astfel de
...oane având dizabilități locomotorii ar conduce la împiedicarea desfășurării
...vității operatorului de taxi în cauză.

În continuare, Curtea reține că pârâții autorității publice, cu depline și exprese
...mpetențe stabilite de lege în sarcina acestora în acest sens, nu și-au îndeplinit aceste
...buții în favoarea recunoașterii acestui drept al reclamantului și al altor persoane
...ate în situația sa de a beneficia în mod liber de serviciile unui astfel de mijloc de
...nsport în regim de taxi în condiții de egalitate cu ceilalți beneficiari, însă adaptat
...nevoilor speciale ale acestora, după caz, fie prin autorizarea condiționată a operatorilor
...transport taxi, fie prin efectuarea controlului asupra activității acestora și a
...ncționării în cazul nerespectării unei astfel de obligații care nu dobândește însă un
...acter disproporționat față de scopul recunoașterii unor astfel de posibilități de
...leplasare.

Din această perspectivă, Curtea constată că în cauza ANDREJEVA împotriva
...LETONIEI, CEDO a reținut în esență, cu referire la aplicarea art. 14 din Convenția
...EDO următoarele:

*” 81. Conform jurisprudenței consacrate a Curții, discriminarea constă în
tratamentul diferit, aplicat fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a persoanelor
aflate în situații comparabile. „Lipsa unei justificări obiective și rezonabile” arată că
distanța în litigiu nu urmărește un „scop legitim” sau că nu există „un raport de
proporționalitate rezonabil între mijloacele utilizate și scopul vizat” [a se vedea D.H.
și alții împotriva Republicii Cehe (GC), nr. 57325/00, pct. 175 și 196, CEDO 2007 ...,
și jurisprudența citată menționată acolo].*

*82. Statele contractante beneficiază de o anumită marjă de apreciere pentru a
stabili dacă și în ce măsură diferențele dintre situații, în alte privințe similare, justifică
distanții de tratament diferite (a se vedea în special hotărârile Gaygusuz, citate
anterior, pct. 42, și Thlimmenos pct. 40). Întinderea acestei marje variază în funcție de
circumstanțe, domenii și context. Astfel, spre exemplu, art. 14 nu interzice unui stat
membru să trateze grupurile într-un mod diferit pentru a corecta „inegalitățile
factice” dintre acestea; prin urmare, în anumite circumstanțe ceea ce poate, fără
justificare obiectivă și rezonabilă, să atragă după sine încălcarea dispoziției în cauză
este absența unui tratament diferențiat în vederea corectării unei inegalități care
poate, fără justificare obiectivă și rezonabilă, atrage după sine încălcarea dispoziției
în cauză [Thlimmenos, menționată anterior, pct. 44, et Stec și alții împotriva Regatului
Unit (GC), nr. 65731/01, pct. 51, CEDO 2006 ...].*

*83. De asemenea, statul dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește
măsurile economice și sociale de ordin general. Datorită unei cunoașteri directe a
propriei societăți și a nevoilor acesteia, autoritățile naționale sunt, în principiu, mai
bine poziționate decât judecătorul internațional pentru a stabili ceea ce reprezintă
utilitate publică în materie economică sau socială. În principiu, Curtea respectă modul
în care statul concepe imperativele de utilitate publică cu excepția cazului în care
judecățile emise se dovedesc a fi „în mod vădit lipsite de o bază rezonabilă” (a se
vedea spre exemplu, National and Provincial Building Society și alții împotriva
Regatului Unit, 23 octombrie 1997, Culegere 1997-VII, pct. 80, et Stec și alții,*

menționat anterior, pct. 52). Dintr-un punct de vedere mai general, Curtea a hotărât că dispozițiile Convenției nu împiedică statele contractante să introducă programe de politică generală prin intermediul măsurilor legislative în baza cărora o anumită categorie sau grup de indivizi are parte de un tratament diferit față de ceilalți, cu rezerva ca ingerința în exercitarea drepturilor persoanelor din acea categorie să nu fie grup definite de lege să se poată justifica față de Convenție [Ždanoka împotriva Letoniei (GC), nr. 58278/00, pct. 112, CEDO 2006 ...].

84. În cele din urmă, în ceea ce privește sarcina probei în domeniul art. 14 din Convenție, Curtea a hotărât deja că, atunci când un reclamant a stabilit existența unei diferențe de tratament, Guvernul are responsabilitatea de a demonstra că această diferență de tratament este justificată (D.H. și alții, menționată anterior, pct. 177).”

Aplicând aceste principii jurisprudențiale prezentei cauze, Curtea apreciază că odată ce a fost reținută în sarcina pârâților operatori de transport în regim de taxi existența unei fapte de discriminare față de reclamantul-petent, în modalitatea faptică prezentată anterior, acestora le revine obligația de a face dovada contrară, în sensul că sarcina probei în sensul că această discriminare nu s-ar fi produs în privința reclamantului.

În raport de acest principiu, recunoscut și de dreptul intern, evocat anterior, Curtea constată că pârâții în cauză nu au făcut dovada contrară situației de discriminare în care s-a aflat reclamantul în situația de fapt descrisă anterior prin asigurarea accesului liber al reclamantului la un vehicul adaptat nevoilor sale speciale, iar pârâții autorități publice de a face dovada efectivă că au impus, în regim autorizat, unor astfel de operatori de transport în regim taxi îndeplinirea acestei obligații legale exprese, respectiv de a verifica modul concret de atingere a acestui obiectiv în considerarea categoriei în care se află reclamantul din prezenta cauză și a scopurilor pentru care aceste autorități au fost recunoscute de lege și înființate.

De altfel, din chiar analiza susținerilor evocate de pârâțul CNCD în cuprinsul hotărârii atacată în prezenta cauză rezultă că cei doi operatori de taxi nu dețin în dotare cel puțin un vehicul adaptat deplasării unor persoane aflate în situația reclamantului, fără a justifica în mod obiectiv o astfel de omisiune, omisiune care deși subzistă în continuare, totuși nu a fost justificată sau cel puțin analizată corespunzător în cuprinsul hotărârii atacate, actul administrativ în cauză fiind nelegal și din această perspectivă, a analizării efective a petiției adresată acestuia, cu luarea în considerare a situației concretă rezultată din probele administrate-documentația atașată cauzei, precum și a dispozițiilor legale și jurisprudențiale în materie, evocate pe larg de către reclamantul-petent în cuprinsul petiției adresată CNCD, acesta din urmă, ca de altfel și ceilalți pârâți, neîndeplinindu-și în mod legal atribuțiile pentru care au fost autorizați sau înființați după caz, în privința reclamantului.

Vor fi înlăturate susținerile pârâților în sensul că accesul reclamantului la un mijloc de transport taxi a fost asigurat în cele din urmă, având în vedere modalitatea concretă în care acest serviciu s-a desfășurat, punându-l pe reclamant într-o situație neconformă demnității umane, în dezacord cu dispozițiile legale evocate, acesta fiind nevoit să își justifice situația personală și să accepte în mod disproportionat și

ustificat,
sport ci
ctuarea
eptarea
soane
lant nep
ersonală
estua
clusiv
otivare
ublic, l
clusiv
privința
Tc
Mun.
înlătur
cauză
autori
admi
Buc
dizal
vede
rev
mo
pe
pe
el
p
fi
i

a a hotărârii
ogranit
anum
ilalt
oria
npo
14 din
istan
ra cu
pet
ă ca
taxi
ic
ca
fa
a

ificat, spre deosebire de toți ceilalți eventuali beneficiari ai acestor servicii de transport care însă nu se află în situația de persoană având o dizabilitate locomotorie, luarea transportului prin renunțarea la căruciorul electric ruland nepliabil și solicitarea unui ajutor din partea unui însoțitor, imagine care nu corespunde unei persoane pe deplin independentă locomotoriu (prin intermediul căruciorului electric ruland nepliabil), însă fără alte deficiențe, fiindu-i afectată astfel imaginea și demnitatea personală a reclamantului, urmare a refuzului nejustificat al pârâților de a-i asigura acestuia accesul liber la serviciile de transport în regim de taxi exclusiv justificat exclusiv de deficiența sa, motivând însă că nu dispun de suficient spațiu în portbagaj, motivare care nu concordă cu scopul efectuării serviciului de transport taxi în regim public, fără nicio discriminare și în acord cu normele europene în materie, recunoscute exclusiv în mod formal de către pârâți, nefiind însă transpuse efectiv în practică în privința reclamantului.

Totodată, se constată că deși pârâta Agenția pentru Plăți și Inspecție Socială a Mun. București a susținut că ar fi efectuat toate demersurile administrative pentru înlăturarea situației pretinsă de către reclamant, totuși din înscrisurile administrate în cauză nu rezultă o astfel de susținere, ca de altfel și în privința celorlalți doi pârâți, autorități publice, din perspectiva competențelor prevăzute de lege și actele administrative-, inclusiv în cazul pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială a Mun. București, aceasta deținând în mod expres atribuții în privința protecției persoanelor cu dizabilități și a susținerii drepturilor recunoscute de lege în favoarea acestora, scop în vederea căreia a și fost înființată.

În aceeași manieră, se constată că deși potrivit dispozițiilor Legii nr. 38/2003 revenea pârâtei Primăria Mun. București ca autoritate competentă în materie să verifice modalitatea de licențiere a operatorilor de transport în regim de taxi, inclusiv din perspectiva îndeplinirii obligației legale de a asigura un vehicul destinat deplasării persoanelor având aceste dizabilități locomotorii și care utilizează cărucioare rulante electrice nepliante, astfel cum s-a procedat în cazul celorlalte mijloace de transport public, totuși aceasta nu a dovedit că și-ar fi îndeplinit aceste obligații legale, refuzul fiind din această perspectivă unul nejustificat și exprimat cu exces de putere, cu încălcarea drepturilor reclamantului.

Față de toate aceste considerente de fapt și de drept, Curtea constată că se impune admiterea în parte a acțiunii astfel cum a fost precizată, în sensul anulării în parte a Hotărârii emisă de pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 126/25.02.2015 și constatării că faptele pârâților SC Nik & Sun Company SRL și SC Speed Taxi SRL constituie *fapte de discriminare*, contravenție prevăzută de disp. art. 10 lit. g din OG nr. 137/2000, republicată.

Astfel, față de disp. art. 26 alin. 1 și 3 din OG nr. 137/2000, Curtea va proceda în temeiul art. 1, art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004 la aplicarea în sarcina celor doi pârâți a unei amenzi contravențională în cuantum de câte 10.000 lei fiecare, avându-se în vedere circumstanțele de fapt în care faptele s-au săvârșit, gradul de pericol social și consecințele săvârșirii acestor fapte de discriminare față de reclamant, punându-l pe acesta, în absența unui astfel de vehicul destinat inclusiv transportului cu căruciorul electric nepliabil într-o situație umiltoare, degradantă, fiind nevoit să își justifice

mod... că nu dorește efectuarea transportului în aceste condiții, ci prin luarea în
remun... derare a nevoilor sale și cu respectarea demnității sale, situație în care culpa în
așa priv... ul asigurării unui vehicul adaptat nu revine conducătorului auto, ci însăși
te situ... ritorilor de transport de taxi și autorităților publice pârâte.

astfel de... Totodată, se constată că deși reclamantul a susținut că acest pârât ar fi avut un
portament necorespunzător față de situația în care se află reclamantul, totuși
astă situație nu a constituit în mod efectiv obiectul plângerii adresată CNCD, ci
Curtea... exclusiv refuzul pârâților societăți comerciale și autorități publice de a-i asigura
xi SR... estuia deplina libertate în utilizarea serviciului public de transport în regim de taxi în
tare... od adaptat nevoilor sale speciale, conform dispozițiilor legale menționate, astfel încât
stintu... eventualele susțineri ale conducătorului auto în cauză urmează a face eventual obiectul
vare... unor alte sesizări care însă nu constituie obiectul prezentei cauze.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge ca neîntemeiate excepțiile lipsei capacității procesuale de folosință a
pârâtei Primăriei Mun. București, prin Primarul General, excepțiile lipsei calității
procesuale pasive a pârâților Direcția Generală de Asistență Socială a Mun. București,
Primăriei Mun. București, prin Primarul General, precum și a pârâtei SC Nik&Sun
Company SRL.

Admite în parte acțiunea astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantul
Stoian Ștefan Moshe prin reprezentant legal Stoian Luminița, cu domiciliul în
București, str. Jibou nr.5B, sect.5, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național
pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în București, str. Valter Mărăcineanu nr.1-
3, sect.1, SC NICK&SUN SRL, cu sediul în București, str. Orșova nr.111, sect.6,
Andrei Claudiu Florinel, cu domiciliul în București, str. Dumbrava Nouă nr.2, bl.M78,
sc.1, ap.25, SC SPEED TAXI SRL, cu sediul în București, str. Oinei nr.43, sect.1 și cu
punct de lucru în București, sos. Nicolae Titulescu nr.155, bl.21A, sc.A, ap.27, sect.1,
Primăria Municipiului București, Consiliul General al Municipiului București –
Direcția Transport - Licențe de Taxi, cu sediul în București, Splaiul Independenței
nr.291-293, sect.6, Inspecția Socială București, cu sediul în București, str. Ion
Câmpineanu nr.20, sect.1 și Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului
București, cu sediul în București, str. Foișorului nr.56-58, sect.3.

Anulează în parte Hotărârea emisă de pârâtul Consiliul Național pentru
Combaterea Discriminării sub nr. 126/25.02.2015, în sensul că:

Constată că faptele pârâților SC Nik&Sun Company SRL și SC Speed Taxi SRL
constituie discriminare, contravenție prevăzută de disp. art. 10 lit. g din OG nr.
137/2000, republicată. În temeiul art. 26 alin. 1 și 3 din OG nr. 137/2000 aplică celor
doi pârâți o amendă contravențională în cuantum de câte 10.000 lei fiecare.

Obligă pârâții SC Nik&Sun Company SRL și SC Speed Taxi SRL să înlăture
situația de discriminare a reclamantului în sensul de a deține cel puțin un autovehicul
special adaptat, destinat exclusiv efectuării serviciului public de transport în regim de

ABAR

taxi în favoarea persoanelor cu dizabilități care utilizează pentru deplasare cărucioare rulante electrice nepliabile.

Obligă pârâții Primăria Mun. București prin Primarul General, Direcția Generală de Asistență Socială a Mun. București și Agenția pentru Plăți și Inspecție Socială a Mun. București să înlăture situația de discriminare a reclamantului prin efectuarea tuturor demersurilor administrative prevăzute de dispozițiile legale în vigoare în vederea obligării tuturor transportatorilor autorizați în regim taxi să dețină cel puțin un autovehicul special adaptat, destinat exclusiv efectuării serviciului public de transport în regim de taxi în favoarea persoanelor cu dizabilități care utilizează pentru deplasare cărucioare rulante electrice nepliabile.

Respinge acțiunea formulată în contradictoriu cu pârâțul Andrei Claudiu Florinel, ca neîntemeiată.

Obligă pârâții SC Nik&Sun Company SRL, SC Speed Taxi SRL, Primăria Mun. București, prin Primarul General, Direcția Generală de Asistență Socială a Mun. București și Agenția pentru Plăți și Inspecție Socială a Mun. București să plătească, în solidar, Statului Român (prin Ministerul Justiției) suma de 50 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru care reclamantul a beneficiat de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel București, SCAF.

Pronunțată în ședință publică, azi 12.10.2015.

**PREȘEDINTE
GEORGIAN DAVIDOIU**

**GREFIER
CLARA PACHITEI**

10.10.15
03/11

**Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția Contencios Administrativ-Fiscal**

Prezenta copie este conformă cu originalul
deciziei nr. 2547/10.10.2015 a Curții de Apel București
instanțe nr. 208/11/2015 se legalizează de noi,
anulându-se taxa judiciară în valoare de 50 lei
Magistrat Asistent Șef ar c Prim Grefier

Curtea de Apel București

Refuzul de a da de la 204/2018, Copia deciziei Înalte Curți de Casație și Justiție
nr. 1472/10.10.2015, prin care s-a ordonat restituirea sumei de 50 lei
ca refundare în sumă de 50 lei
Indicați în textul de mai sus
neînțelese

